

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ..

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ καὶ ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ 6ου ΚΑΙ 7ου ΤΕΥΧΟΥΣ

—ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ. Αἱ ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις καὶ ἡ σκληρὰ πραγματικότητα. Ὁρόσημα ἀναμφισβητήτου προόδου του. Νέαι καταστάσεις καὶ ἀντίκτυποι. Ἀμνηστία ἡγητόρων. Διαβουκό- λησις τοῦ Λαοῦ πρὸς κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν δι' ἀχαλινώ- τον δημαγωγίας. ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ μὲ ΣΥΝΕΡΓΑ- ΣΙΑΝ τῶν ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ διὰ θετικὴν καὶ ρεαλιστικὴν προώδησιν ἱκανοποιήσεως τῶν βασικῶν αἰτη- μάτων τοῦ δικαίου μας	λίς 57 - 63
—ΑΙ ΑΓΓΛΟΡΩΣΣΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ	63
—Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ	63
—Ἡ μετάθεσις τῆς Οἰκονομικῆς χρήσεως	64
—Ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος	65
—ΠΡΟ-ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ (Μετὰ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως)	66
—Αἱ εὐνοικαὶ ἀποδόσεις μιᾶς τριετίας ποῦ ἐχάθησαν διὰ τὴν οἰ- κονομίαν μας.	69
—Ὁρθολογιστικὴ ὁργάνωσις τῆς ἐργασίας πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Κοινωνίας (Ἔργατο - Κοινωνικά)	74
—Ἐπιστημονικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἀνεπάρκεια τῶν Δικαστῶν	65
—Τὰ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ τῆς ΧΩΡΑΣ (ἐκθεσις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ε. Ζολώτα)	76
—Ἡ Ἀνωτάτη Ἐξουσία εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν (Σύνθεσις τῶν νέων κεντρικῶν ἡγετικῶν ὁργάνων)	79

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ
ΕΤΟΣ Γ'. 15 καὶ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956 ΦΥΛΛΟΝ 6-7

Ἐπιμελεῖα ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ
π. Βουλευτοῦ - Δικηγόρου

Δραγατσανίου 4 Πλατεῖα ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ (Τηλέφ. 23.191)
ΓΡΑΦΕΙΑ (Παραπλεύρως Παλαιοῦ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν) ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΣΕ ΔΕΞΙΩΣΙ

Εικών 18^η της σειράς ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ

Όλα ώρα σαν όνειρο μέ ΟΙΕ

...τό ποτό του μέτρου και της υγείας,
που τόσο ταιριάζει στο εύτυχισμένο
Έλληνικό οικόγενειακό περιβάλλον.

Η "ΟΙΕ" παρασκευάζεται αποκλειστικά από έκλεκτο ελληνικό κριθάρι.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ *φρ. Σ. Σιόβα*

ΗΜΕΡΟΜ. *4-6-92*

ΑΡΙΘ. *45568*

"ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ,"

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΕΩΣ και ΕΡΕΥΝΗΣ ΖΩΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΕΤΟΣ Γ'

Δραγατσάνιου 4

ΠΑΝΑΓ. Ν. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Φύλλον 6-7

(Πλατεία ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ)

"Εκδόσις Δεκαπενθήμερος

(Σελ. 57 - 80)

ΑΘΗΝΑΙ

Υπό ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

15 & 30 'Απριλίου

Τηλ. 23.191

π. Βουλετού

1956

30 'Απριλίου 1956

Ἡ τελευταία ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἔφερε τόσο ἐκδηλὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀνεδαφικότητος ὥστε νὰ δημιουργῇ εἰς τοὺς ἐγγύτερον παρακολουθοῦντας τὸ Μέγα Ἐθνικὸν θέμα καὶ τὴν διεθνή ἐν γένει θέσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐν αἴσθημα ζωηρᾶς ἐκπλήξεως καὶ βαθυτάτης ἀνησυχίας. Τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν λεχθέντων περιστράφη εἰς ἐπικρίσεις περὶ τὰς λεπτομερείας τῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς διαμφισβητήσεις τῆς εἰλικρινείας ἢ τοῦ ἀγωνιστικοῦ τοῦ πνεύματος καὶ εἰς διάφορα συνυφασμένα «προσωπικὰ θέματα». Ἡ οὐσία ἔκαμε θέσιν εἰς τὴν θαυματικότητα μιᾶς μεγάλης κοινοβουλευτικῆς «μάχης» εἰς τὰς ἀποκαλύψεις καὶ εἰς τοὺς διαπληκτισμούς. Κέρδος μέγα βεβαίως ἐξ ὧν τούτων προέκυψεν ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἐξήχθησαν μέχρι ἀμέσου χειροδικίας ἢ ξυλοδαρμῶν καὶ ὅτι πλὴν ἴσως πολιτικῶν τινῶν τραυμάτων δὲν ἔχομεν νὰ θρηνησωμεν ἄλλου εἴδους θύματα.

Ἀλλὰ διὰ τὸ Ἔθνος τοῦ ὁποῦ ἡ συνείδησις ἀναταράσσεται σήμερον ἀπὸ ἀνάμικτα συναισθήματα ἀφοσιώσεως εἰς τὸ ἔθνικόν αἷτημα τῆς Αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἀνησυχίας διὰ τὴν δικαίωσιν αὐτοῦ καὶ τὰς ἄλλας ἐπιπτώσεις τοῦ ἀγῶνος, ἡ διεξαχθεῖσα συζήτησις οὐδὲν διαφωτιστικὸν καὶ οὐσιαστικὸν στοιχεῖον προσέκομισεν. Ἐθόλωσε μὲ προσωπικὰς ἀντεγκλήσεις καὶ δικανικὰς διαμφισβητήσεις, ἀντὶ νὰ φωτίσῃ, τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων καὶ ἀφήκε Βουλὴν, Κυβέρνησιν καὶ Λαὸν εἰς ὁλοκλήρως πικρὸν σκότος περὶ τοῦ τί δέον γενέσθαι.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὀρθῶς ἐδήλωσε τὴν ἐπομένην τῆς συζητήσεως ὅτι τὸ ζήτημα ἔληξε κοινοβουλευτικῶς καὶ ὅτι τώρα πρέπει ἀπερισπάστως νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὸ δημιουργικὸν ἔργον τοῦ ὁποῦ τὴν ἐφαρμογὴν ἐναγωνίως ἀναμένει ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Κοινοβουλευτικῶς ἡ δὴλωσις αὕτη εἶναι ἄσφογος, πολιτικῶς δὲ προδήλως ἐπιβεβλημένη. Ἀλλὰ τὰ μεγάλα πολιτικὰ καὶ ἔθνικα θέματα δὲν διαγράφονται μὲ κοινοβουλευτικὰς νίκας, ἰδίως μάλιστα ὅταν ἡ συνεχιζομένη ὑπαρξὶς τῶν προεκτείνει διαρκῶς βαθυτέρας τὰς ἐμπλοκάς τῶν ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας, καὶ ὅταν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς πραγματικότητος καὶ τῶν γεγονότων συσσωρεύωνται διαρκῶς νέα

περιστατικά και διαγράφονται διαρκώς πλέον απειλητικά τὰ ἐνδεχόμενα ἀπρόοπτα. Μὲ τὸ νὰ μείνῃ ἢ νὰ φύγῃ ὁ κ. Θεοτόκης, μὲ τὸ νὰ καταδειχθῇ τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤσκησε πολιτικὴν μειοδοσίας ἢ πλειοδοσίας τακτοποιοῦνται ἀπλῶς αἱ εὐθύναι ἐκάστου ἢ τὸ πολὺ - πολὺ ἀλλάσσει ἡ Κυβέρνησις. Δὲν ἀντιμετωπίζεται ἡ παροῦσα σκληρὰ πραγματικότητα, καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον τὸ "Ἔθνος τίθεται—*ὅπως ἔχει δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ τεθῇ*—ἐν ὧσιν μιᾶς σαφούς καὶ ὁλοκληρωμένης πολιτικῆς τῆς ὁποίας νὰ δύναται νὰ ἀναμετρήσῃ τὰς συνεπείας καὶ νὰ ἀναλάβῃ ἐν ἐπιγνώσει τὰς εὐθύνas.

Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς ὅ,τι ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἔλειψεν εἰς τὴν πολὺ πλευρον καὶ πολυπαθῇ ταύτην ὑπόθεσιν.

Ἀφ' ἧς ἡ Ἑλλάς ἐξήγγειλε καὶ ἐπέδωξε πρὸ τριετίας μίαν πολιτικὴν ἐντόνου «διεθνὸς προβολῆς» τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος τῆς ὁποίας κύριοι ἄξονες ὑπῆρξαν αἱ δύο προσφυγαὶ μας εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη καὶ ἡ διὰ παντός μέσου διαφώτισις καὶ διέγερσις τῆς διεθνὸς κοινῆς γνώμης, ὑπὲρ τοῦ δικαίου μας, τίποτε δὲν προσετέθη τίποτε δὲν ἥλλαξε. Οὐδεὶς καλόπιστος κριτὴς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀπέδωκε δύο σημαντικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀπετέλεσε σταθμὸν ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ Ἐθνικοῦ θέματος: τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως—ἔστω καὶ ὑπὸ περιορισμοῦς—ὑπὸ τῆς Μ. Βρεταννίας, καὶ τὸ εὐρύτερον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον τὸ ζήτημα προεκάλεσεν ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου. Αὐτὰ ἔπειτα ἀπὸ τὰς ἐν Λονδίῳ συζητήσεις τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Βουτὰς συνομιλίας Δαμασκηνοῦ - Βενίη τῆς 6ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου 1945, τὰς συνομιλίαν τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Ἰανουαρίου 1950 καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ δημοψήφισμα τοῦ Φεβρουαρίου ἴδιου ἔτους, ἀποτελοῦν ὁρόσημα εἰς τὸν μακρὸν δρόμον τὸν ὁποῖον τὸ Κυπριακὸν ἠκολούθησε κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα. Καὶ οὐδεὶς δύναται ὁσονδήποτε καὶ ἂν θέλῃ νὰ μειώσῃ τὴν συμβολὴν οἰουδήποτε ἢ ἀναμετρῶν τὸ θέμα ἐν τῷ συνόλῳ του, νὰ παρίδῃ τὴν ἀναμφισβήτητον πρόοδόν του.

Νεαὶ ὅμως καταστάσεις προέκυψαν, εἴτε ὡς συνέπειαι τῆς ἀκολουθηθείσης διαδικασίας, εἴτε ὡς συναρτήσεις τῆς διεθνὸς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς μας πολιτικῆς. Τὰ ληφθέντα μέτρα ἐδοκιμάσθησαν ἐπὶ τοῦ ἄκμονος τῶν ἀποτελεσμάτων των καὶ τῆς ἀμειλίκτου πραγματικότητος. Αἱ προσφυγαὶ μας εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη ἀπεκρούσθησαν ἡ Τουρκία ἀντέταξε τὸ ἀπόλυτον βέτο τῆς, πλαισιώνουσα τὴν ἀντίθεσιν τῆς μὲ ἐμπράκτους καὶ σαφεῖς ἀπειλὰς κατὰ τοῦ ἐν Κωσταντινουπόλει Ἑλληνισμοῦ ἡ συμβολὴ τῆς διεθνὸς κοινῆς γνώμης κατέδειξε καὶ τὴν δυναμὶν καὶ τοὺς περιορισμοὺς τῆς· ὁ Κυπριακὸς λαὸς κατῆλθεν εἰς ἕνα ἐπικὸν ἔνοπλον ἀγῶνα· τὸ Ἔθνος σύσσωμον τὸν συνεμερίσθη ψυχικῶς. Οἱ Ἀγγλοὶ μετέβαλον τὴν Μεγαλόνησον εἰς ἀπόρητον φρούριον ἡ ἀδικία καὶ ἡ παραγνώρισις ἔφερε τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς παλαιότερους καὶ τοὺς ἰσχυροτέρους φίλους του· αἱ συμμαχίαι μας διεσπάρσθησαν ψυχικῶς ἂν μὴ

τι ἄλλο· καὶ αὐτὸς ὁ διεθνὴς προσανατολισμὸς τῆς χώρας τίθεται ἐκ τῶν πραγμάτων ὑπὸ κρίσιν καὶ δοκιμασίαν.

Ἡ χαλάρωσις, τέλος τῶν δεσμῶν μας πρὸς παλαιούς καὶ νέους συμμάχους ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν προΐουσαν μεταβολὴν εἰς τὰς σχέσεις Δύσεως - Ἀνατολῆς καὶ πρὸς τὴν καλπάζουσαν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Βαλκανικῇ, κινδυνεύει νὰ μᾶς θέσῃ πρὸ νέων ἀγωνιώδους ὕφους καταστάσεων ἐπὶ τῶν βορείων συνόρων μας.

Ὅλαι αὗται αἱ καταστάσεις καὶ οἱ ἀντίκτυποι συνεσπαρεύθησαν σὺν τῷ χρόνῳ ἐνώπιον μας. Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ μας, οἷα ἐνεκαινιάσθη τῷ 1953 παρέμεινεν ἀπαρασαλεύτως ἀμετάβλητος. Οὐδεμία νέα σοβαρὰ εἰσήγησις ἠκούσθη. Οὐδεὶς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ *ὑψώσε φωνὴν διὰ νὰ εἴπῃ μὲ ποῖα μέσα, μὲ ποῖαν τακτικὴν θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τοὺς ὀγκολίδους αὐτοὺς τῶν γεγονότων*. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμμένῃ ἀπαρασαλεύτως εἰς τὸ αἶτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας, χωρὶς νὰ νομίζῃ ὅτι χρειάζεται νὰ ἐξηγήσῃ πῶς τοῦτο θὰ γίνῃ δεκτόν. Ἡ Κυβέρνησις ἐναβρύνεται ὅτι ἀσκεῖ πολιτικὴν πλειοδοσίας. Τὸ Ἔθνος ἐναγωνίως ἀναμένει μίαν ἀκτίνα ἐλπίδος καὶ δικαιοσύνης. Οἱ ἐν Κύπρῳ ἀγωνισταὶ στρέφουν μὲ ἀνυπομονησίαν διαρκῶς τὸ βλέμμα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν ἀναμένοντες ἐξ αὐτῆς μίαν ἐμπρακτον καὶ καρποφόρον συμπαράστασιν.

Οὐδέποτε ἄλλοτε τὸ χάσμα τὸ ὁποῖον χωρίζει τὴν πραγματικότητα τοῦ Ἔθνους ἀπὸ τὴν ἐπίσημον «πραγματικότητα» τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων, κατεδείχθη τόσο πελώριον. Τὴν ἀμηχανίαν τὴν ὁποῖαν δημιουργεῖ τὸ χάσμα αὐτὸ προσεπάθησαν νὰ καλύψουν αἱ αἰτιάσεις καὶ οἱ ὕβριστικοὶ ὑπαινιγμοί, αἱ παιδαριώδεις προχειρολογίαι ὅπως ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ὅπου ἐν τούτοις ὡς ἐκ τῆς συνθέσεώς του, τὸ Ἑλληνικὸν αἶτημα δὲν ἔχει ἀπολύτως καμμίαν πιθανότητα νὰ συζητηθῇ ἐν τῇ οὐσίᾳ του καὶ ὅπου *οἱ ἰσχύοντες κανόνες διαδικασίας τοὺς ὁποίους* *ἐμπιράκτως προσυπέγραψεν ἡ Ἑλλάς* *ὅταν μετεῖχε τοῦ Συμβουλίου* εἰς τὴν περίπτωσιν προσφυγῆς τῆς Συρίας, *ἀποκλείουν καὶ αὐτὴν τὴν συμμετοχὴν μας κατὰ τὴν περὶ ἐγγραφῆς συζήτησιν*. Ὑπεδεικνύετο δηλαδὴ «σοβαρῶς» ἐνώπιον μιᾶς ἐν μακαρίᾳ ἀγνοίᾳ διατελούσης Βουλῆς, τὸ νὰ προστεθῇ καὶ μία ἀκόμη πληγὴ διεθνὸς μειώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐπάνω εἰς τὴν αἰμάσσουσαν ἀπὸ ἀλλεπαλλήλους τοιαύτας ταπεινώσεις ἐθνικὴν ψυχὴν, χωρὶς ἄλλον λόγον ἢ παρηγορίαν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπίδειξιν διπλωματικοῦ δυναμισμού πρὸς τοὺς ἥρωας τῶν ἀθηναϊκῶν ὁδοφραγμάτων.

Τὸ χάσμα παρέμεινεν οὕτω χαῖνον καὶ ἀπειλητικόν. Αἱ λέξεις, ὁ θόρυβος καὶ αἱ προχειρολογίαι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραμερίσουν τὰ ἀμελήθηκα διλήμματα καὶ τὰς ἀναγκαστικὰς προθεσμίας τὰς ὁποίας θέτουν τὰ

πράγματα. Ἡ ἀμηχανία εἰς ἣν καθελώθημεν καὶ ἡ ὑποκατάστασις μιᾶς συγκεκριμένης διπλωματικῆς προσπάθειας, διὰ τῆς ὑπερδιεγέρσεως καὶ τῶν ἐναντίων τῶν τροχοφόρων τῶν Ἀθηνῶν ἐπιβαλλομένων ἐκάστοτε κυρώσεων, δὲν αἰροῦν ἐκ τοῦ μέσου τὰ βασικά ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα προβάλλει ἡ κατάστασις: Τί θὰ πράξωμεν τώρα ὅπου εἶναι ἀνεπίδεκτος ἀμφισφητήσεως ἡ κατηγορηματικὴ ἄρνησις τῶν Βρεταννῶν νὰ δεχθοῦν τὸ αἶτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως κατὰ τρόπον ἀνεπιφύλακτον καὶ ὅπου κατέστη ἔκδηλος ἡ πλήρης ἀπροθυμία τῆς διεθνοῦς διπλωματίας ὅπως παρέμβῃ πιεστικῶς ὑπὲρ τοῦ δικαίου μας; Ἐχομεν βασιμους ἐλπίδας ὅτι περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁπότε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ συζητηθῇ ἡ νέα μας προσφυγὴ εἰς τὰ Ἡ. Ἑθνη, ἡ τύχη αὐτῆς θὰ εἶναι καλυτέρα καὶ ὅτι ἐκ ταύτης εἶναι δυνατόν νὰ ἐλπίζωμεν βελτίωσιν τῶν Βρεταννικῶν διαθέσεων; Τί θὰ συμβῇ ἢ τί δύναται νὰ συμβῇ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς αὐτοῦ ὀκταμήνου ἐν Κύπρῳ καὶ ἀλλαχοῦ, ποῖαι εἶναι αἱ ἄλλαι ἐπιπτώσεις τῆς πλήρους ἀνατροπῆς τοῦ συστήματος τῶν συμμαχιῶν μας ἐπὶ τῶν βαλκανικῶν μας συνόρων καὶ τῶν ἐν γένει συμφερόντων τῆς χώρας;

Ἐπὶ τρία ἔτη παρεμερίσαμεν ἐπιμόνως τὰ ἐνοχλητικὰ αὐτὰ ἐρωτήματα. Συστηματικῶς καὶ ἀφρόνως διεβουκολήσαμεν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. Τὸν ἐβεβαίωσαμεν ὅτι ἡ πίεσις τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἀμερικῇ καὶ ἀλλαχοῦ εἰς ἣν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐξουσίαν προσεφύγαμεν, θὰ ἐκάμπτει σὺν τῷ χρόνῳ τὴν Βρεταννικὴν ἀδιαλλαξίαν.

Τὸν ἀφήκαμεν νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ προσφυγὴ εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἑθνη ἀπετέλει ἔνδικον μέσον κεφαλαιώδους σημασίας ἱκανὸν νὰ προσθέσῃ ἐν εἶδος ὀριστικῆς καὶ ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν φάκελλόν μας. Οἱ δὲ πλέον ἄφρονες ἐκ τῶν διπλωματικῶν συμβούλων μας ἐβεβαίουν ἐν Ν. Ὑόρκῃ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1954 . . . ὅτι μέχρι τῶν Χριστουγέννων ἡ Κύπρος θὰ ἦτο Ἑλληνική.

Τὸν παρηγορήσαμεν μὲ τὴν φενάκην τῆς «διεθνοῦς προβολῆς» τοῦ ζητήματος εἰς τὸν στίβον τοῦ Ο.Η.Ε. ὡς ζητήματος «μεταξὺ κυβερνήσεων» —καὶ ἡ προβολὴ αὕτη κατέστησε καὶ τυπικῶς πλέον, ἀναπόφευκτον τὴν παρεμβολὴν τῆς Τουρκίας, μέλους τῶν Ἡν. Ἑθνῶν, ἐπιτρέψασα εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν της νὰ δώσῃ ἔκτοτε τὸν τόνον τῆς ἐχθρικότητος καὶ τῆς χυδαιότητος εἰς τὰς τουρκικὰς ἀντιδράσεις.

Τὸν διεβουκολήσαμεν μὲ αὐταπάτας περὶ τῶν διαθέσεων τῆς Τουρκίας, ἐκλαμβάνοντες ὡς ἐνδείξεις εὐνοϊκὰς, συνήθεις διπλωματικὰς κοινοτυπίας καὶ παρηγορούμενοι μὲ τὴν διαπίστωσιν ὅτι ὅλη αὕτη ἡ Τουρκικὴ ἐχθρότης δὲν ἀποτελεῖ ἄλλο τι παρὰ Ἀγγλικὴν ραδιουργίαν.

Ἡ διαφοράσαμεν διὰ πᾶσαν ἐπίπτωσιν τῶν περὶ τὴν Κύπρον ἀντιθέσεων ἐπὶ τῆς γενικωτέρας διπλωματικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος, διακηρύξαντες εἰς ὅλους τοὺς τόνους ὅτι τὸ Κυπριακὸν ἀποτελεῖ τὸ μόνον θέμα τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς.

Ἐνεκολπώθημεν πάσῃ ψυχῇ τὴν ἐν Κύπρῳ ἀντίστασιν, παρέχοντες ὡς

κύριον πολεμικὸν ὕλικὸν ἐκπομπὰς τοῦ Ραδιοσταθμοῦ, ἄρθρα ἐφημερίδων καὶ διαδηλώσεις—καὶ τώρα ὅπου βαλλόμενοι ἀπὸ πάσης πλευρᾶς οἱ μαχηταὶ τῆς Κύπρου στρέφουν τὰ βλέμματα πρὸς ἡμᾶς, διαπληκτιζόμεθα εἰς τὴν Βουλὴν εὐθυνολογοῦντες καὶ ἀλληλοὑβρίζόμενοι ! !

Ὁ Θεόδωρος Δεληγιάννης δὲν θὰ εἶχε πράξῃ ὑπὸ ἀναλόγους περιστάσεις τίποτε τὸ διαφορετικόν...

Σήμερον ὅμως ἐξηντλήθη ὁ πῖθος τῆς αὐταπάτης καὶ τῶν ἐξεζητημένων ἐλπίδων διὰ τῶν ὁποίων ἀπεστομώνοντο ὡς ὑποπτοὶ οἱ ἀντιλέγοντες καὶ καθυσύχαζεν ἡ συνείδησις τῶν ὑπευθύνων. Καὶ ἐγγίζει ἡ στιγμή ὅπου ἡ ψυχὴ τοῦ Ἑθνοῦς ὀργίλῃ θὰ στραφῇ κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι—ἄλλοι ἀπὸ ἀμάθειαν, ἄλλοι ἀπὸ ἀχαλίνωτον δημαγωγίαν, ἄλλοι ἀπὸ χυδαῖον ὑπολογισμόν—συνήργησαν εἰς τὴν παραπλάνησιν της.

Ἐίμεθα ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐγκαίρως προείπων τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις ἐκ τῆς ἀκολουθουμένης μονοπλεύρου πολιτικῆς, καὶ οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν βεβαιότητα μιᾶς ἀθλίας καταδημαγωγῆσεως διέγραψαν εὐθαρσῶς τὴν πολιτικὴν ἥτις ἐπεβάλλετο νὰ ἀκολουθηθῇ. Καὶ θὰ ἐδικαιούμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν γλώσσαν σκληρὰν πρὸς τοὺς ὑπευθύνους τοῦ σημερινοῦ ἀδιεξόδου. Ἀλλὰ δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ αὐτοῦ τοῦ εἵδους ἡ ἀπασχόλησις. Σήμερον δι' ὅσους τὸ Κυπριακόν, δὲν εἶναι ἀφορμὴ τακτοποιήσεως κομματικῶν λογαριασμῶν, ἀλλὰ θέμα Ἑθνικὸν προέχει ὁλῶν ἡ διαμόρφωσις καὶ υἱοθέτησις ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας, ἐνὸς σχεδίου ἐνεργείας ρεαλιστικοῦ καὶ μελετημένου, τὸ ὁποῖον νὰ ἐγκολπωθῶν τὰ μεγαλὺτερά κόμματα τῆς χώρας διὰ νὰ τὸ προωθήσουν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του.

Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ «πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας» ἐν τῷ συνόλῳ ἀλλὰ περὶ τῶν μεγαλυτέρων καὶ ἀδιαβλήτου ἐθνικῆς νομιμοφροσύνης κομμάτων. Διότι ἡ ρευστότης καὶ ἡ εὐρύτης τοῦ «πολιτικοῦ κόσμου» θὰ καθιστᾷ μίαν τοιαύτην προσπάθειαν ἐξ ὑπαρχῆς ἀμφίβολον καὶ ἐν τῇ πράξει ἥκιστα ἀποδοτικὴν. Ὅ,τι χρειάζεται εἶναι ἡ κατάλληλος μορφή συνεργασίας τῶν κυριωτέρων κομμάτων πρὸς διαμόρφωσιν ἡ ὑποστήριξιν μιᾶς θετικῆς καὶ ρεαλιστικῆς πολιτικῆς προωθήσεως τοῦ Κυπριακοῦ, *πολιτικῆς ἥτις ἀφ' ἐνὸς μὲν θὰ ἀπέβλεπε πρὸς μίαν ἐντονωτέραν προβολὴν τοῦ δικαίου μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐπεδίωκε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς καλυτέρας δυνατότητας ἐνὸς συμβιβασμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων διαπραγματεύσεων Χάγγινγκ—Μακαρίου.* Ἡ πολιτικὴ αὕτη θὰ ἦτο μὲ μίαν λέξιν πολιτικὴ ἀνευδρότου ἐπιδιώξεως τοῦ δυνατοῦ, διότι οὐδεὶς ἐν Ἑλλάδι ὀλιγώτερον δὲ πάντων ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας δὲν θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ βασικά αἰτήματα τοῦ δικαίου μας.

Ἄνευ τούτου ἡ χώρα θὰ κυλίσσει πρὸς τοὺς πλέον ἐπικινδύνους σκοπέλους πελαγοδρομοῦσα ἐν τῇ νεφώσει μιᾶς διαρκῶς πυκνουμένης δη-

μαγωγίας. Οί μήνες θά παρέρχωνται οὕτω μὲ τὴν καταθλιπτικὴν ἀδημονίαν μὲ τὴν ὁποίαν παρέρχοντο οἱ τελευταῖοι μήνες τοῦ 1921 καὶ οἱ πρωτοὶ μήνες τοῦ 1922—ἕως οὗτο ἔλθῃ τίς οἶδε ὑπὸ ποίαν μορφήν ἡ στιγμή τῆς μεγάλης ἀφυπνίσεως.

Εἰς τὴν εἰσήγησίν μας ταύτην αἱ ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἔδωκαν ἤδη μίαν ἐκ τῶν προτέρων ἀρνητικὴν ἀπάντησιν. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι δὲν θά εἶναι ὁριστική. Ἐδημιούργησαν ὅμως μίαν τοιαύτην σύγχυσιν ἐπιδιώξεων, προσανατολισμῶν καὶ διαβεβαιώσεων ὥστε οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ συναγάγῃ μετὰ βεβαιότητος ποῦ βαίνομεν. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐνεφανίσθη ἐμμένουσα εἰς τὸ βασικὸν αἶτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας, χωρὶς ὅμως νὰ ἐξηγῇ τί πρέπει νὰ γίνῃ ὅταν διαπιστοῦται ὅτι τὸ αἶτημα τοῦτο δὲν γίνεται δεκτόν. Ἡ Κυβέρνησις διαψεύδει ὅτι ἐγκατέλιπε τὸ αἶτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ βεβαίῳ ὅτι ἤσκησε πολιτικὴν πλειοδοσίαν ἐναντι τοῦ Μακαρίου ἥτις καὶ τῶντι προκύπτει ἐκ τοῦ τηλεγραφήματος τὸ ὁποῖον ὁ Κορ. Πρωθυπουργὸς ἀνέφερεν ὅτι ἔστειλε πρὸς τὸν Μακάριον ὅταν αἱ διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Χάρτιγκ ἐπλησίαζον πρὸς τὸ τέλος τῶν καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου τοῦ ὑπέσχετο πᾶσαν ὑποστήριξιν ἐὰν αἱ διαπραγματεύσεις ἀπετύγχανον. Ἐπρότιμα τὴν λύσιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅλην τὴν περὶ τούτου εὐθύνην καὶ πρωτοβουλίαν νὰ ἔχῃ ὁ Μακάριος. Καὶ τώρα ἀκόμη ὁ Κορ. Πρωθυπουργὸς δὲν ἀποκλείει καμμίαν ἄλλην ἐνέργειαν ἐντονωτέρας πλειοδοσίας ἐκτὸς μίαν μόνην τὴν τοῦ πολέμου. Παρὰ ταῦτα σαφῶς ἐκ τοῦ λόγου τόσοι αὐτοῦ ὅσον καὶ τοῦ Κορ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν προκύπτει ὅτι δὲν ἀποστέρουν τὴν ὁδὸν τῶν διαπραγματεύσεων εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως ἀσφαλῶς ἀναμένει τὴν Κυβέρνησιν ὅπως εἰς τὸ «Ce Soir à Samarkand» τὸ δρέπανον τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ νὰ τιμωρήσῃ καὶ τὴν νέαν τῆς ταύτην προδοσίαν.

Θὰ ἐχρειάζετο ἀφαντάστου ἐντάσεως αἰσιοδοξία διὰ νὰ ἐλπίσῃ τις ὅτι ἀπὸ τὰ πολιτικὰ ταῦτα συστατικὰ τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησεν ἡ τελευταία ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις, εἶναι δυνατόν νὰ συγκροτηθῇ μίᾳ κοινῇ μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων κομμάτων ἐθνικὴ περὶ τὸ Κυπριακὸν πολιτικὴ συνισταμένη εἰς τὴν ἐντονωτέραν ἀφ' ἐνὸς προβολὴν τοῦ δικαίου μας, τὴν πραγματικὴν δὲ ἀφ' ἑτέρου ἐπιδιώξιν ἐνὸς ἱκανοποιητικοῦ συμβιβασμοῦ ἐπὶ τῶν βάσεων ἃς ἐδημιούργησαν αἱ τελευταῖαι διαπραγματεύσεις Χάρτιγκ Μακαρίου. Ἡ κοινοβουλευτικὴ διαδικασία τῆς τελευταίας ἐβδομάδος ἐδηλητήριασε πᾶσαν περὶ τούτου ἐλπίδα. Ἐνέχει ἐν τοσούτῳ, τοῦτο τὸ φαιδρὸς ἐπικοδομητικόν. Ὅτι ἐν τῇ δημιουργηθείσῃ πλήρει συγχύσει ἀξιώσεων, προσανατολισμῶν καὶ διαβεβαιώσεων, κατέστησεν ὅλας τὰς λύσεις δυνατός καὶ ἤνοιξε τὰς πύλας πρὸς πάσης φύσεως συνεννοήσεις. Ἡ χαλαρότης τῶν πεποιθήσεων καὶ ἡ ρευστότης εἰς τὰς ἐκάστοτε «ἀποφασιστικὰς» τοποθετήσεις πρὸ παντὸς ὅμως ἡ ἀμελίκτος τῶν πραγμάτων ἀναγκαιότης

δύνανται κάλλιστα νὰ προσθέσουν ὅτι χρειάζεται διὰ τὴν διάνοξιν μιᾶς πραγματικῆς διεξόδου ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐπικίνδυνον σύγχυσιν.

Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος χρησιμοποιεῖ συχνὰ τὰς πλέον παραδόξους καὶ ἀπροόπτους ἀτραπούς...

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ κατ' αὐτὰς μεταξὺ ἡμῶν παρουσία τῶν ἡγετῶν καὶ πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀρχῆς, παρέχει ἐκ νέου τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑπογραμμισθῇ ἡ σημασία τόσοι τῆς ὁργάνωσης ταύτης ὅσον καὶ τοῦ ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις διαβιούντος καὶ σφριγῶντος τμήματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Διὰ τὴν τόσας δοκιμασίας ὑποστᾶσαν γενεάν μας ἡ ἐπιπεφῆς πρὸς τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμόν καὶ ἡ διαπίστωσις τῆς ἀλματώδους προόδου του, ἀποτελεῖ βάλαμον διὰ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν καὶ μίαν ἀστυρεῦτον πηγὴν αὐτοπεποιθήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης. Μόνοι ἐν μέσῳ τελείως ξένου περιβάλλοντος, χωρὶς οὐσιαστικὴν βοήθειαν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, δυσπίστως ἐνατενιζόμενοι κατ' ἀρχὰς καὶ περιφρονημένοι εἰς σημείον ὥστε κατὰ τὰ πρώτα ἔτη τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς μεταναστεύσεως νὰ ἐτύγχανον ὑποδοχῆς ὀλίγον διαφερούσης τῆς τῶν νέγων, οἱ Ἕλληνες τῶν Ἡ. Πολιτειῶν κατέληξαν σήμερον ὅχι μόνον νὰ συμμετάσχουν ἐνεργῶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς νέας πατρίδος τῶν καὶ νὰ συγκεντρώσουν συχνὰ ἀξιοθαυμάστους περιουσίας ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνταχθῶσι εἰς τὴν κοινωνικὴν τῆς καὶ πολιτικὴν ζωὴν κατὰ τρόπον ἐμπνέοντα γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ θαυμασμόν. Ἐχομεν τώρα Ἑλλήνας ὑπουργοὺς Πολιτειῶν, Ἑλλήνας δῆμαρχον μεγαλοπόλεως ὡς τῆς τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου, Ἑλλήνας, ἀνωτάτους δικαστικούς καὶ δημοσίους λειτουργοὺς κ.δ.κ. Ἡ ἐπιρροή των, καὶ λόγῳ ἀριθμοῦ ψήφων ἃς διαθέτουν κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ λόγῳ πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀκτινοβολίας, ἔχει προαχθῇ σήμερον εἰς σημείον ὥστε νὰ ἀποτελῶσι πραγματικὸν ἐθνικὸν κεφάλαιον. Αὐτὸ πρέπει νὰ κατονοήσουν καλύτερον—εἰρήσθω ἐν παρόδῳ—ἐκεῖνοι οἵτινες μετὰ τόσης ἐπιπολαιότητος ἐρωτοτροποῦν σήμερον μετὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ συγκροτήματος

καὶ τόσοι ἀφρόνως ὁμιλοῦν περὶ τῆς δυνατότητος «ἀναπροσαρμογῆς» τῆς ἐξωτερικῆς μας ἐναντι τῆς Δύσεως πολιτικῆς. Πᾶν τὸ λεγόμενον ἢ πραττόμενον ἐν Ἑλλάδι τὸ ὁποῖον θά ἡδύνατο ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νὰ δυσχεράνη τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμοῦ, ἰσοδυναμεῖ μὲ ἡθελημμένην ἢ ἀσυναίσθητον διακύβευσιν ἐνὸς μεγάλου ἐθνικοῦ κεφαλαίου.

Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὀλίγα μέχρι τοῦδε τὰ οὐσιαστικὰ ἔπραξε διὰ τὸν ἐκεῖ Ἑλληνισμόν. Δύνανται καὶ ὀφείλει πολλὰ νὰ ἐνεργήσῃ μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσαν θέσιν ἐνέχει ἡ ἐπαύξεισις καὶ ἡ καλυτέρα ἐπ' ἀνδρωσις τοῦ ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις προξενικοῦ μας δικτύου. Ἡ συναρμολόγησις καὶ ἐνιαία ὁργάνωσις τῶν ἀπειραρίθμων Ἑλληνικῶν κοινοτήτων πρὸς ἀρτιοτέραν ἀξιοποίησιν τῆς δυνάμεώς των· ἡ συχνότερα ἐπίσκεψις, ὅπως ἐξεχουσῶν προσωπικοτήτων, τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης καὶ εἰδικώτερον τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου, ἡ ὀρθολογιστικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἐμπορικῶν μας σχέσεων ὑφ' ὃ πνεῦμα ἀρτίως ἐμελέτησε καὶ ἐξέθηκεν εἰς τελευταίαν ἐκθεσίν του ὁ ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἐμπορικὸς μας ἀκόλουθος, ὅλα αὐτὰ ἔρχονται ἀμέσως μετὰ, κατὰ σειράν σπουδαιότητος.

Ἀλλὰ πρὸ παντὸς πρέπει νὰ συνειδητοποιήσωμεν ὅτι ἡ ὑπαρξὶς ἐνὸς τόσοι σημαντικοῦ ἐθνικοῦ στοιχείου ἐν Ἀμερικῇ ἀποτελεῖ σοβαρὰν ὑπόθεσιν διὰ τὴν ἐξωτερικὴν μας πολιτικὴν ὃ προσανατολισμὸς τῆς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ παραβλέπῃ τί σημαίνει διὰ τὴν Ἑλλάδα ὃ σφριγῶν καὶ εὐήμερων Ἑλληνικὸς κόσμος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

ΑΙ ΑΓΓΛΟ-ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΟΗΣΕΙΣ

Ὅτι αἱ συνεννοήσεις τοῦ Λονδίνου ἡδύνατο νὰ ἀγάγωσι εἰς περισσότερα ἀποτελέσματα παρὰ εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν, ὅλη

Τὸ ἀνατολικὸν συγκροτῆμα

γοι ὑπῆρξαν οἱ πραγματικῶς πιστεύσαντες. Δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμῶνται ἐν τούτοις τὰ ὅσα ἐπετεύχθησαν ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν ὅσων διαφαίνονται εἰς τὸ σχετικὸν ἀνακωινωθέν καὶ ἐκ τῶν ἀντιδράσεων τοῦ διεθνoῦς τύπου.

Καὶ μεταξὺ τούτων βεβαίως πρέπει νὰ μνημονευθῶσι αἱ ρωσικαὶ διαβεβαίωσεῖς ἐπὶ τῆς ἐν Ἑγγύς Ἀνατολῇ ἀκολουθουμένης πολιτικῆς, ἂν καὶ βεβαίως ἡ γενικότης τῆς διατυπώσεως τῆς σχετικῆς παραγράφου τοῦ ἀνακωινωθέντος δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ αὐτὴ κατ' ἀξίαν εἰμὴ ἐκ τῆς περαιτέρω ἐν τῇ πρᾶξει στάσεως τῆς Ρωσσίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ὅτι ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον ἐπίτευγμα τῆς συναντήσεως εἶναι διὰ μὲν τοὺς Ρώσους ἡ προπαγανδιστικὴ αὐτῆς ἀξία ἐν μέσῳ τῶν βρετανικῶν — ἀλλὰ καὶ τῶν ρωσικῶν μαζῶν — καὶ ἡ πρόσκλησις ὅλων τῶν ἀτλαντικῶν συμμάχων πρὸς πλειοδοσίαν ἐν τῇ πολιτικῇ προσεγγίσεως πρὸς τὴν Μόσχαν. Πόσον ἡ τελευταία αὕτη πλευρὰ ἔχει πραγματικὴν ἀξίαν γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὸν ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα πρὸς ὅσα ἀπὸ τινος σημειοῦνται ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Βιέννῃ, διὰ νὰ μὴ ὀμιλήσωμεν καὶ περὶ ἄλλων ἡσσονος σημασίας Πρωτευουσῶν. Προσεπικουροῦνται δὲ ἐμμέσως καὶ ἀπὸ τοὺς μεστοὺς σημασίας λόγους τοῦ κ. Ντάλλες εἰς συνέντευξίν του τῆς 23 τρέχοντος ὅπου ὁμίλησεν περὶ «ἀποσκληρώσεως» τοῦ Νάτο ἀφ' ἧς ὁ κίνδυνος ἐπαυσε νὰ εἶναι ἄμεσος καὶ ἀνεκοίνωσε τὴν πρόθεσίν του νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ προσεχὲς αὐτοῦ συμβούλιον τὸ θέμα τῆς δι' ἄλλων μεθόδων ἀναζωογονήσεώς του.

Διὰ τὴν Μ. Βρετανίαν τὸ ὄφελος ἐκ τῆς διασκέψεως περιορίζεται εἰς τὴν ἐν τινι μέτρῳ διευκόλυνσιν τῆς ἐν Ἑγγύς Ἀνατολῇ πολιτικῆς της, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ πραγματικὴ ἀξία θὰ φανῇ ὅταν ἐπιστρέφοντος τοῦ κ. Χαμμερσκέλδ ἐξ Ἑγγύς Ἀνατολῆς, τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος καὶ οἱ Ρώσοι δώσουν ἐμπράκτον μορφήν εἰς τὴν διάθεσιν περὶ συνεργασίας των.

Ἐτερον Ἀγγλικὸν ὄφελος συνίσταται βεβαίως ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως εἰς τὴν καθυστάθασιν τῶν ἀγγλικῶν μαζῶν ὅτι ἡ Κυβερνήσις των ρατίζει πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ μὴ ἀφίση νὰ διαφύγῃ εὐκαιρία εἰρηγεύσεως τοῦ κόσμου. Κατὰ πόσον ὅμως θὰ πεισθοῦν

αὐταὶ ὅτι πράγματι ἐπεδείχθη ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τῶν Tories ὅλη ἡ ἀπαιτουμένη καλὴ διάθεσις καὶ ἂν ἐπομένως τὸ ὄφελος αὐτὸ δὲν θὰ ἀντιστραφῇ τελικῶς κατὰ τοῦ κ. Eden, μένει νὰ ἀποδειχθῇ.

Ὁ «πόλεμος συνεχίζεται—οὕτω—δι' ἄλλων μεθόδων», κατὰ τὴν περιφημίον ἔκφρασιν τοῦ Clauzeviths. Θὰ νικήσῃ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ μείνῃ νικητὴς τὸ τελευταῖον 1]4 τῆς ὥρας

Ἐν πάντως προκύπτει βέβαιον ἐκ τῆς ὁλῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων ἐν Ρωσίᾳ καὶ τοὺς Δορυφόρους: ὅτι ἡ ἐπίμονος καὶ ἐπιδεικτικὴ Ρωσικὴ προσπάθεια προσπελάσεως τῆς Δύσεως δὲν εἶναι μόνον ἀπορροία διπλωματικῶν ἐξελίξεων ἀλλὰ καὶ σοβαρῶν ἐκ τῶν κάτω πιέσεων.

Η ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Ἡ δῆλωσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀποφασισθείσης μεταθέσεως τῆς ἐνάργεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. εἰς τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐρχομένου καὶ ταυτίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους πρὸς τὸ ἡμερολογιακόν, ἀσχετῶς τῆς εὐσταθείας ἢ μὴ τῶν πρακτικῶν λόγων οἱ ὁποῖοι ὑπαγορεύουν ταύτην, κρατεῖ ἐν ἀνησυχίᾳ πάντα φορολογούμενον.

Καὶ ναι μὲν ἀναφέρεται εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις ὅτι ἡ «Κυβέρνησις προτίθεται νὰ μὴ προσθέσῃ νέα φορολογικὰ βάρη εἰς τὰ ἤδη ὑφιστάμενα», ἐκ δὲ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ ἐπὶ 18μηνον παράτασις τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δὲν πρόκειται νὰ μεταβάλῃ τὴν οὐσιαστικὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν εἰσοδημάτων. Ἐν τούτοις, καὶ παρὰ τὴν μνείαν ὅτι διὰ τοῦ καταρτιζομένου νομοσχεδίου ἐπαυξάνονται τὰ καθωρισμένα ἀφορολόγητα ὅρια, ὥς καὶ τὰ ποσοστὰ τῶν ἐκπτώσεων κατὰ 50 ο]ο, δὲν διευκρινίσθη ἀκόμη ἀρμοδίως ἐὰν τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὑψημένου αὐτοῦ ποσοστοῦ ἀπομένον φορολογητέον εἰσόδημα τοῦ 18μήνου θὰ φορολογηθῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων κλίμακων τοῦ ἐνιαίου φόρου, ὅποτε ὥς ἐκ τῶν ἀναγωγῶν εἰς ἀνωτέραν κλίμακα, λόγῳ τῆς προοδευτικότητος τοῦ φόρου, θέλει πληγῇ οὐσιαστικῶς βαρύτερον ὁ φορολογούμενος. Ἐξ ἄλλου, χωριστὴ δῆλωσις διὰ τὸ ἐνδιάμεσον ἐξάμηνον, λόγῳ ὑπαγωγῆς μικρο-

τέρου εἰσοδήματος εἰς χαμηλότεραν κλίμακα, θὰ εἴχεν, ἀντιθέτως, ὡς ἀποτέλεσμα ἐλάφρυνσιν τοῦ φορολογουμένου. Λύσιν ἐπομένως θ' ἀπετέλει ἡ βάσει τῶν ἡδὴ εἰς χεῖρας τῶν Ἐφορῶν δηλώσεων τῆς τρεχούσης χρήσεως κατὰ 50 ο]ο αὐτόματος βεβαίωσις.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ὅμως, ἀπομένει ἀκόμη νὰ διευκρινισθῇ ἐὰν ἡ ἐπιβληθεῖσα ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν τρέχουσαν μόνον χρῆσιν ἐξ 20 ο]ο βαρεῖα φορολογία ὑπὲρ τῶν *σεισμοπλήκτων* θὰ παραταθῇ καὶ κατὰ πόσον ἡ ἀνανέωσις λήγοντος φόρου συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἀνωτέρω δῆλωσιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ μὴ προσθήκης νέων φορολογικῶν βαρῶν.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἄγονος ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπισκόπησις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας κατὰ τὴν διαρρέυσαν χρῆσιν διαμορφοῦται μὲ τὴν ἐφετηνὴν Ἐκθεσιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ζολῶτα πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων εἰς καταστατικὸν χάρτην τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, δίδοντα εἰς τὸν ἀναγνώστην, διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς συσχετίσεως σκέψεως καὶ στατιστικῶν στοιχείων ὄχι μόνον μίαν ἐναργὴ καὶ ὁλοκληρωμένην εἰκόνα τῆς σημερινῆς θέσεως τῆς οἰκονομίας μας, ἀλλὰ καὶ τῶν δυνατοτήτων περαιτέρω ἐπιταχύνσεως τῆς ἀναπτύξεώς της ὑπὸ ὠρισμένας προϋποθέσεις, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ὁποίων διατυπώνται εὐστοχοὶ ὑποδείξεις.

Ἡ Ἐκθεσις περιστρέφεται περὶ τὸ κεντρικὸν θέμα ὅτι τόσον ἡ νομισματικὴ καὶ πιστωτικὴ πολιτικὴ ὅσον καὶ ὅλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ Κράτους πρέπει νὰ συγκλίνουν εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐτήσιας αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐὰν εἰλικρινῶς ἐπιδιώκεται ἡ βελτίωσις τοῦ τόσον χαμηλοῦ Ἑλληνικοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου. Καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ἀποτελεῖ τὴν *ἐνιαίαν δεξιμην* ἐκ τῆς ὁποίας ἐξυπηρετοῦνται ἀφ' ἐνὸς ἡ κατανάλωσις καὶ ἀφ' ἑτέρου — μέσῳ τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπενδύσεως — ἡ παραγωγή, εἶναι προφανές ὅτι πᾶσα προσπάθεια περιορισμοῦ τῆς καταναλώσεως, τόσον ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ τῶν δημοσίων ὁργανισμῶν ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ιδιωτῶν, αὐξάνει τὴν ἀποταμίευσιν καὶ τὰς ἐπενδύσεις.

Σχετικαὶ πρὸς τὴν κεντρικὴν ταύτην ιδέ-

αν εἶναι μεταξὺ ἄλλων αἱ παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις τῆς Ἐκθέσεως περὶ τῆς ἀνάγκης περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τῶν ἐταρειῶν καὶ τραπεζῶν καὶ αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος, περὶ προσελκύσεως καὶ τონώσεως τῆς ἐφέσεως πρὸς ἀποταμίευσιν διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν τραπεζικῶν ἐπιτοκίων, τῆς ἐκδόσεως ἐντόκων γραμματίων, τῆς βελτιώσεως τῶν μερισμάτων τῶν ἐταιρειῶν, τῆς ἰδρύσεως μικτῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ρήτηρας συναλλαγματος ἢ καὶ χρυσοῦ διὰ μακροπρόθεσμα δάνεια. Μόνον οὕτω θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ αὐξήσις τοῦ ρυθμοῦ ἐπαυξήσεως τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, σημειώσαντος κατὰ τὸ 1955 αὐξήσιν μόνον κατὰ 6 ο]ο, ἐναντι ὑπερδιπλασίας ἢ καὶ τριπλασίας αὐξήσεως τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιδεινοῦται συνεχῶς ἡ πρὸς αὐτὰς σχέσις τῆς θέσεως τῆς ὑπαναπτύκτου χώρας μας. Ὅταν ὁ Πρόεδρος τῆς Διεθνoῦς Τραπεζῆς κ. Μπλάκ προβλέπει ὅτι θὰ ὑπερδιπλασιασθῇ ἐντὸς εἰκοσαετίας τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα εἰς τὴν Δ. Εὐρώπῃ καὶ τὴν Ἀμερικὴν, ὅταν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἑνωσιν ἡ παραγωγή ἐτριπλασιασθῇ ἐντὸς 15 ἐτίας, ὁ καθὲς ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀποτελεσματικότητα ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδήριτον δι' ἡμᾶς ἀνάγκην τῆς ἐπιταχύνσεως τοῦ ρυθμοῦ τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων διὰ τοῦ κατὰ τὸ δυνατόν περιορισμοῦ τῆς καταναλώσεως.

Ἐὰν καὶ κατὰ πόσας μοίρας θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιβαλλομένη αὕτη *στροφή* ἀπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν τῆς καταναλωτικῆς μας οἰκονομίας πρὸς παραγωγικωτέραν τοιαύτην, τοῦτο θὰ ἐξαρτηθῇ κυρίως ἀπὸ τὸ πολιτικὸν θάρρος τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀντιστῇ εἰς τὰς δημαγωγικὰς πιέσεις, αἵτινες ὑποθάλλονται ἀπὸ τὴν ροπήν πάντων πρὸς καταναλωτικὸν σκοπὸν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ καὶ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ τῶν ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Ὑπὸ βουλευτῶν ἐζητήθη ἡ κατάθεσις εἰς τὴν Βουλὴν ἐμπιστευτικῆς ἐκθέσεως τοῦ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως κ. Κιουσοπούλου ὑποβληθείσης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης καὶ ἀναφερομένης εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δικαστικῶν μας πραγμάτων.

Αἰτιολογούντες τὴν αἴτησιν των οἱ κ. Βου-

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι θὰ διατηρήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν εἰσαγωγῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἐξασφαλίζει τὴν ὀργανικὴν σύνδεσιν τῆς οἰκονομίας μας πρὸς τὴν διεθνή, ἐπιβάλλουσα συνεχῆ ἀναπροσαρμογὴν καὶ βελτίωσιν τῶν μεθόδων τῆς παραγωγῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι θεμελιοῦται αὐτόματον ἔλεγχον τιμῶν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, προστατεύουσα τὴν κατανάλωσιν. Πρὸς διατήρησιν ὁμῶς τοῦ καθεστώτος τῆς ἐλευθερίας, ἀποφασιστικὴν σημασίαν ἔχει ἡ συγκράτησις τῶν ἑλληνικῶν τιμαρίθμων εἰς τὰ διεθνῆ ἐπίπεδα. Εἶναι ἐπομένως εὐλογον νὰ ἐκδηλοῦνται ἀνησυχίαι, ὅταν, συμφώνως πρὸς τὰς διαπιστώσεις τῆς τελευταίως δημοσιευθείσης Ἐκθέσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ἐντὸς τοῦ 1955 ἀνοδος τῶν ἑλληνικῶν τιμαρίθμων ἦτο «μεγαλειτέρα παρ' ὅσον οἰασδήποτε ἄλλης χώρας», μάλιστα δὲ ὅταν αὕτη συνεχίζεται καὶ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1956 κατὰ τοὺς ὁποίους ἐσημειοῦτο συνήθως

λευταὶ ἀναφέρουν ὅτι ὁ Παρ' Ἀρείφ Πάγφ Εἰσαγγελεὺς εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐφιστὰ τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ μέσφ αὐτοῦ τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας (Κυβερνήσεως) ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀνεπαρκείας μεγάλου ἀριθμοῦ δικαστῶν ἰδιαιτέρως δὲ ἀναφέρεται εἰς τὴν παρατηρουμένην ἑλλειψιν δικαστικῆς ἀρετῆς καὶ ἀκεραιότητος δικαστικῆς συνειδήσεως εἰς τινάς.

Ἡ Βουλὴ ὡς Νομοθετικὸν Σῶμα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἀρθρ. 88 τοῦ Συντάγματος, διακαίεται νὰ ψηφίσῃ νόμον προτάσει καὶ βουλευτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου θὰ βεβαιοῦται ἡ τυχὸν ἀνεπάρκεια τοῦ δικαστοῦ, μεθ' ἣν βεβαίωσιν τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρ. 92 καὶ 93 θὰ δύναται νὰ παυθῶσιν οἱ κρινόμενοι ὡς ἀνεπαρκεῖς, διακαίεται νὰ ζητήσῃ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς καταστάσεως τῆς Δικαιοσύνης καὶ δὴ παντὸς ὅτι ἀφορᾷ τὸ σῶμα τῶν δικαστῶν εἰς τοὺς ὁποίους ὡς δημοσίους λειτουργοὺς ἔχει ἀνατεθῇ τὸ ἔργον τῆς ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης.

Τὴν ἐκθεσιν δὲ ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, διότι τὸ ἀντίθετον θὰ ἀπετέλῃ ἀπόκρυψιν τῆς νοσηρᾶς καταστάσεως, ἐπὶ τοῦ πλεόν ευαίσθητου τομέως τῆς Κρατικῆς καὶ Κοινωνικῆς μας ὑποστάσεως τῆς

ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης, ἥτις ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Καίσαρος δὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι τιμία, ἀλλὰ νὰ φαίνεται καὶ νὰ λέγεται τιμία καὶ ἡθικῇ.

Ὅταν τοῦτο ἀμφισβητεῖται, μέχρις ὅτου μελετηθῶν καὶ ληφθῶν τὰ κατάλληλα μέτρα, ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ὡς πρῶτα μέτρα ἐπιβάλλεται νὰ υἱοθετήσῃ τὴν ἀντικατάστασιν ὅλων τῶν ἀνακριτῶν οἱ ὁποῖοι ἀποφασίζουν κατ' ἀρχὴν ἐπὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς τῶν πολιτῶν διὰ τῶν πλεόν ἐγκρίτων πρωτοδικῶν, καὶ τὴν πρότασιν μεταθέσεως ἐκ τῶν ἐν Ἀθῆναις Δικαστηρίων ὅλων ἐκείνων τῶν δικαστῶν κατ' ὧν βάσιμοι ὑπόνοιαι διεγέρθησαν, ὑπὸ δικαστῶν ἐπαρχιῶν ἀνεξαρτήτως ἀρχαιότητος, ἀλλὰ βάσει στοιχείων ὑπηρεσιακῆς ικανότητος, ὡς εἶχον πράξει πρὸ ἐτῶν ὁ ἀείμνητος Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Ταλιαδοῦρος καὶ πολὺ πρὸ αὐτοῦ ὁ πολὺς Δημοκραταρχὸς.

Ὅτι κακὸν παρεμβάλεται ἐκ τῆς κληρονομίας τῆς κατοχικῆς καὶ ἀνωμάλου περιόδου πρέπει νὰ παραμερισθῇ, χωρὶς πολλὰς σκέψεις καὶ ἐνδοιασμούς.

Εἶναι δὲ ἄξιος μεγάλης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης τῆς κοινωνίας ὁ παρ' Ἀρείφ Πάγφ Εἰσαγγελεὺς ὅτε εὐθαρσῶς ἔθεσεν τὸ ζήτημα αὐτὸ ἡ λύσις τοῦ ὁποίου ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

σχετικὴ κάμψις. Περαιτέρω φαινομενικῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς δραχμῆς, μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς περιθωρίου ἐγκυμονοῦ βεβαίως κινδύνους διὰ τὴν συναλλαγματικὴν τῆς σταθερότητα, ἡ ὁποία, ὡς γνωστὸν, ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον πάσης οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐὰν ἐπομένως ἡ συνεχιζομένη συζήτησις ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς ὑφωτικῆς τάσεως τῶν τιμῶν ἀποβλέπει εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν διορθωτικῶν τῆς καταστάσεως μέσων, τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμαρίθμου, πέραν τοῦ διεθνοῦς ἐπιπέδου, εἶναι φυσικὸν νὰ ἐπενεργῇ κατασταλτικῶς ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς μας προόδου.

Εἰς ὅσους διατείνονται ὅτι ἡ ὑψωσις τῶν τιμαρίθμων εἶναι φυσιολογικὴ, διότι δὲν ἐξηγλήθη δὴδεν ἀκόμη τὸ ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως περιθώριον, προβάλλεται τὸ ἐπιχείρημα ὅτι παρήλθεν ἤδη ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν τιμῶν, ὡς καὶ ὅτι ἡ ἀνοδος τῶν τιμαρίθμων ἔπρεπε νὰ βαίνει κανονικῶς μειουμένη, ἐνῶ ἀντιθέτως διαπιστοῦται ὅτι ἡ ὑψωσις τούτων τὸ 1955 ὑπερέβη τὴν τοῦ 1954. Καλλιτέραν ὁμῶς ἀπόδειξιν τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς περιθωρίου ἀποτελεῖ ἡ δήλωσις τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, καθ' ἣν λεπτομερὲς ἐρευνα περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἀποκαλύπτει ὅτι «ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, ἀρρένων καὶ θηλέων, ἐκφραζομένη εἰς σταθερὰς δραχμάς, ἦτο κατὰ 11 ἕως 29 ο]ο τὸν Φεβρουάριον 1956 ἀνωτέρα ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1952». Ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀκριβές, δὲν πρέπει νὰ διαπορῇ τις διατὶ μετὰ τὸ ἡυξημένον τοῦτο βάρος δυσχεραίνεται σήμερον καὶ παραπονεῖται ὁ κλάδος τῆς μεταποιήσεως, τοῦ σταθμικοῦ δείκτου τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καμφθέντος τὸν Φεβρουάριον, ἐντὸς μηνός, κατὰ 4,5 ο]ο.

Ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἀνωτέρω δήλωσις δεσμεύει τὴν Κυβέρνησιν διὰ πᾶσαν περαιτέρω ἔγκρισιν αὐξήσεως μισθῶν ἢ ἡμερομισθίων, ἐφ' ὅσον ἡ αὕξησις δὲν ἀντικρούεται, κατὰ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις ἀπὸ «τὸ προσδοκώμενον ὄφελος ἐκ τῆς γενικῆς προόδου τῆς οἰκονομίας καὶ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος». Θὰ εἶναι δὲ καὶ τοῦτο μεταξὺ τῶν «ἀντιδημοτικῶν μέτρων» τὰ ὁποῖα ἐδήλωσεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι θὰ λάβῃ πρὸς συγκράτησιν τοῦ τιμαρίθμου.

Ἐφ' ὅσον ὁμῶς δεχθῶμεν ὅτι ὑποβόσκουν πληθωρικαὶ τάσεις εἰς τὴν οἰκονομίαν μας, αὗται προφανῶς προέρχονται ἐκ τῆς δυσαναλόγου αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῆς ζητήσεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν αὕξησιν τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος καὶ τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος, δι' ἐγγύσεως ὑπερβολικῶν μέσων πληρωμῆς. Τοῦτο εἶναι ἐκδηλὸν ἐκ τῆς διογκώσεως τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας κατὰ 27 ο]ο ἐντὸς τοῦ 1955, ἔναντι μόνον 11 ο]ο τὸ 1954 καὶ 3 ἕως 9 ο]ο κατ' ἔτος προπολεμικῶς, χωρὶς μάλιστα νὰ ληφθῶν ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν σύγκρισιν ἡ ἡυξημένη ταχύτης καὶ τὰ μετὰ τὸν πόλεμον παραλλήλως κυκλοφοροῦντα πρόσθετα, ἰδίως εἰς χρυσόν, χρηματικὰ μέσα. Ἡ τοιαύτη αὕξησις τῆς κυκλοφορίας παρουσιάζει ἅμα ἀνησυχαστικὰ σημεῖα ἐποχικῆς ἀνελαστικότητος, ὑπερβάσα τὴν 3 Ἀπριλίου κατὰ 44 ἐκ. δραχ. καὶ αὐτὸ τὸ ἐπίπεδον (4.951 ἐκ.) τῆς 31 Δεκεμ. 1955, ἔναντι σημαντικῆς κατὰ 92 ἐκ. πρὸ ἔτους συμπίσεως. Τοιαύτη δυσανάλογος αὐ

ξησις τῆς κυκλοφορίας, ἐφ' ὅσον δὲν προέρχεται ἐξ ὑπερβολικῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας, σχέσιν ἔχει μὲ τὴν κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ ἡ μὲν αὐξησις τῆς πιστοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας ἐξ ὧν τῶν πηγῶν ἀνῆλθε τὸ 1955 εἰς 6,5 οἰο, ποσοστὸν τὸ ὁποῖον συγκρινόμενον μὲ τὴν κατὰ ὀλιγώτερον τοῦ 5 οἰο αὐξήσιν τοῦ πραγματικοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος, δεικνύει ὅτι ἡ χρηματοδότησις τῆς οἰκονομίας, παρὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποστηριζόμενα, δὲν ὑπῆρξεν ἀνεπαρκής, ἐὰν ἰδίως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν «ἡ οὐσιωδὴς ἠϋξημένη ρευστότης τῆς οἰκονομίας, ἡ ἥποια κατ' ἀνάγκην ἀντανακλᾷ εἰς μεγαλυτέραν ρευστότητα τῶν ἐπιχειρήσεων».

Ὡς πρὸς δὲ τὸν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας πρέπει νὰ διευκρινισθῇ ὅτι εἶναι βεβαίως *λογιστικῶς* δυνατόν, ὡς ὑπεστήριξεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ, ὑπολογιζομένης καὶ τῆς βοηθείας, νὰ ἰσοσκελισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς 1954—55 ἢ καί, ὑπὸ ὥρισμένας προϋποθέσεις, νὰ μὴ ἀφήσῃ ἐν τέλει ἔλλειμμα ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1955—56. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἐμειώθη ἀπὸ 50,5 εἰς 8,5 ἐκ. δολλ. τὸ 1955, εἰδικώτερον δὲ ἀπὸ ἔλλειμμα 14,7 ἐκ. τὸ β' ἑξάμηνον τοῦ 1954 κατέληξεν εἰς *πλεόνασμα* 13,7 ἐκ. δολλ. τὸ β' ἑξάμηνον τοῦ 1955, εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ κατὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν ἡ ἐκ 61,1 ἐκ. δολλ. βοήθεια ἐλάχιστα πλέον συμβάλλει εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα πωλούμενα ἀντλοῦν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας τὰς ἀποτιθεμένας εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ ἐφοδίων δραχμάς, αἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπανεισαχθοῦν οὕτω εἰς τὴν κυκλοφορίαν πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προϋπολογισμοῦ, χωρὶς νὰ αὐξηθῇ τὸ ἀρχικὸν ἐπίπεδον ταύτης. Καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, αἱ ἐκ τῆς βοηθείας εἰσπράξεις πρὸς ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνῆλθον εἰς 1001 ἐκ. δραχ. (33,3 ἐκ. δολλ.), μὴ ὑπαρχουσῶν κατὰ τὰ ἄνω μὴ πληθωρικῶν δραχμῶν πέραν τοῦ ἀνοίγματος ἐξωτερικῶν πληρωμῶν ἐκ 8,5 ἐκ. δολλ., ἐπεταί ὅτι τὸ ὑπόλοιπον ἐκ 24,8 ἐκ. δολλ. ἢ 744 ἐκ. δραχ. ἔφερεν ἀνάλογον ἐξοίδησιν τῆς κυκλοφορίας πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τοῦτο, ὡς τονίζεται καὶ εἰς τὴν Ἐκθεσιν τοῦ κ. Ζολώτα «ἰσοδυναμεῖ *νομισματικῶς* πρὸς κάλυψιν διὰ τῆς ἐκδόσεως *προσθέντου* χαρτονομίσματος».

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας καὶ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ ἀνοίγμα τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν δὲν πρόκειται ἐφεξῆς οὐσιωδῶς νὰ διευρυνθῇ, ἡ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξοικονόμησις σημαντικοῦ ποσοῦ δραχμῶν πρὸς ἐπένδυσιν εἰς παραγωγικὰ ἔργα ἀποτελεῖ τὸ βασικὸν καὶ δυσχερὲς πρὸς ἐπίλυσιν πρόβλημα, δεδομένου ὅτι ἐκ τῶν οὕτως ἐξοικονομουμένων δραχμῶν ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἄνευ πληθωριστικῶν φαινομένων ἀπορρόφησις τῆς βοηθείας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ τελευταίως δοθεῖσαι ἐπαγγελίαι περὶ πολυετοῦς προγράμματος καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀρθῶν κατὰ μέρος λύσεων καὶ ἄλλοτε ἠκούσθησαν, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀξιοποιηθῶν διότι προσέκρουον πάντοτε εἰς τὴν δυσχερεῖαν ἐξασφαλίσεως ἀναλόγου σημαντικότητος μὴ πληθωρικῶν δραχμῶν —συνεχῶς μεταβαλλομένου οὕτω κατ' ἀνάγκην οὐ μόνον τοῦ ρυθμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς

προτεραιότητος τῶν ἐπενδύσεων— ἡ κοινὴ γνώμη θ' ἀρχίσῃ νὰ πιστεύῃ εἰς τὰς διδομένας σήμεραν ἐπαγγελίας, εὐθύς ὡς διακριθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, διατηροῦσα παραλλήλως τὸν ρυθμὸν προόδου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν οἰκονομικὸν τομέα, ἔχει τὴν θέλησιν καὶ τὰ μέσα νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ἀναγκαῖον *ἐτησίως* διὰ τὴν προώθησιν τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως περιθώριον δραχμῶν.
Α. Κ.

ΑΙ ΕΥΝΟΪΚΑΙ ΑΠΟΔΟΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΤΡΙΕΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΧΑΘΗΣΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΜΑΣ

Ἡ κοινὴ γνώμη παρηκολούθησε μὲ ζωντὸν ἐνδιαφέρον τὴν προαγωγὴν ποὺ ἐνεφάνισαν κατὰ τὴν τελευταίαν βετίαν (1953 - 1954 καὶ 1955) εἰς ἀποδόσεις καὶ ἄλλα πλεονεκτήματα οἰκονομικῆς σημασίας, ἡ Γεωργικὴ καὶ ἡ Βιομηχανικὴ παραγωγή, ὅσον καὶ ἔξαγωγαὶ ἑλληνικῶν προϊόντων, κατὰ συνέπειαν δὲ τούτων τὸ Ἐθνικὸν Εἰσόδημα, ἡ βελτίωσις τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ καὶ γενικῶς ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τῆς Χώρας.

Καὶ ἐνῶ ἡ θεία αὕτη συγκυρία τῆς εὐνοίας τῶν ἀτμοσφαιρικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς προσπάθειας τῶν παραγωγικῶν τάξεων τοῦ λαοῦ, συνωδεύετο καταλλήλως καὶ ἀπὸ τὴν αὐξήσιν τῶν Ἀδήλων πόρων ἐκ τοῦ Τουρισμοῦ, ἐκ τοῦ Ναυτιλιακοῦ Συγγματος, ἐκ τῶν ἐμβασμάτων τῶν Μεταναστῶν κλπ. καὶ προσηυξάνετο τὸ Συγγματικὸν Ἀπόδεμα, τὸ Κράτος δὲν ἔδειξεν ὅτι ἀντελήφθη τὸν ἐν προκειμένῳ ρόλον του καὶ τὸ ἐαυτοῦ καθήκον. Ὅλα αὐτά, τὰ ἐκ τῆς Φύσεως καὶ τῶν παραγωγῶν δῶρα ἔμειναν ἀχειραγώγητα, ἀρρυθμιστα, ἀκανόνιστα. Ἡ ἄμεσος καὶ φωτεινὴ παρέμβασις τοῦ Κράτους, χειραγωγοῦσα τὰ σχετικὰ θέματα εἰς τὴν ἐξελίξιν των, ρυθμίζουσα εἰς ἀνάλογον ὠφελιμότητα τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ τούτων προβλήματα, συνήθη ἄλλωστε καὶ εἰς Χώρας μὲ ἀνεπτυγμένην οἰκονομίαν καὶ διάθροσιν, δημιουργοῦντα περιέργους καὶ ἀντιξόους συνθήκας καὶ δυσκολίας, ἔλλειπεν. Ἡ διὰ διοικητικῶν καὶ νομοθετικῶν μέτρων χαλινάγωγις τῶν ἐκ τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσοδημάτων τούτων, ἀναπτυσσομένων τάσεων ζητήσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς προσφοράς, ὑστέρησε παντελῶς, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ὁλοκληρωμένου οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ προγράμματος μακρῶς πνοῆς κανονιστικῶν μέτρων, ἐθεωρήθη περὶ τῆς.

Ἐπίσης ἔλλειπεν ὁ ἐγκαιρὸς συντονισμὸς τῶν ἀναγκαίων οἰκονομικῶν μέτρων πρὸς ἐπωφελεῖ ἐπίδρασιν τῶν ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς δραχμῆς. — Ἀπρίλιος τοῦ 1953. — προσωρινῶν πλεονεκτημάτων πρὸς ἀποσβῆσιν ἢ μείωσιν τῶν ἐπελθουσῶν ἤδη δυσμενῶν συνεπειῶν τοῦ ὑπερβολικοῦ ἐκείνου ὅσον καὶ ἀμελετήτου μέτρου.

Μοιραίως ὡς ἐκ τούτου περιήλθομεν εἰς φαῖλον οἰκονομικὸν κύκλον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀδυνατοῦμεν τώρα νὰ ἐξέλθωμεν, καὶ τοῦ ὁποῖου αἱ εὐνοϊκαὶ συνθήκαι τῆς βετίαις αὐτῆς καὶ τὰ κτηθέντα οἰκονομικὰ μεγέθη ὅχι μόνον ἐξητμίσθησαν διὰ τὴν Οἰκονομίαν μας, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἀφῆκαν προβλήματα καὶ δυσχερεῖας, ἐξ ἀντιξῶν συνθηκῶν.

* * *

Οἱ Γεν. Σταθμικοὶ Δείκται ἐπιδόσεως καὶ ἀποδόσεως καθ' ἕναστον τῶν δύο ὡς ἄνωτέρω κυρίων παραγωγικῶν κλάδων, ὅπως καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τῶν λοιπῶν οἰκονομικῶν ἐπιτεύξεων τῆς Χώρας κατὰ τὴν βετίαν αὐτήν, ἐμφανίζουσι κατὰ σειρὰν τὴν ἀκόλουθον ἄνοδον ἐν συγκρίσει καὶ πρὸς τὴν προπολεμικὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Παραγωγικοί (Με βάσιν 100) κλάδοι	1938.	1953.	1954.	1955.
1) Γεωργική Παραγωγή (Στρεμ. Απόδοσις Σίτου)	100.	143.	135.	156.
2) Βιομηχ. Παραγωγή (μετά της παραγωγής ηλεκτρ. ενέργειας).	100.	294.	341.	390.
3) Καθαρά Βιομηχ. Παραγωγή	100.	125.	155.	166,5
4) Παραγωγή Κτηνοτροφικών προϊόντων (εις χιλιάδας τόνων). (1)				
Κρέας	—	—	106,8	112,9
Γάλα	—	—	314,8	318,2
Τυρός	—	—	63,8	70,3
Βούτυρον	—	—	8.	9,2
Αύγα	—	—	29,8	33.
5) Έξαγωγαι (κατ' αξίαν εις έκατομ. δολλαρίων). (2)	90,6	115.	137,1	174,4

(1) Το πρόβλημα της ανάπτυξεως της παραγωγής κτηνοτροφικών προϊόντων ανέχει πολ-
λαπλήν σημασίαν διὰ τὴν Οικονομίαν της Χώρας γενικῶς, καὶ διὰ τὴν προώθησιν της ἰδιωτικῆς
Οικονομίας τῶν Ἀγροτῶν τῶν ὀρεινῶν ἰδίᾳ πληθυσμῶν, ὅπως καὶ διὰ τὴν μείωσιν
τῆς ὑποαπασχολήσεως αὐτῶν. Ἡ μικρὰ αὐξήσις της παραγωγῆς ταύτης ἐσημειώθη ἔναντι τῆς
προπολεμικῆς τοιαύτης μόνον κατὰ τὰ δύο τελευταία ἔτη, καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι αὕτη ἐμ-
φανίζεται τὴν ἀναδίδωσιν της κτηνοτροφίας της Χώρας ἔναντι τῶν σημαντικῶν ζητήσεων καὶ
ζημιῶν κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ τὸν συμμαρτυροπόλεμον. Ὁφείλεται τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν
τοῦ ζωικοῦ κεφαλαίου δι' εἰσαγωγῶν γαλακτοφόρων καὶ ἀροτριῶντων ζώων μεγάλων καὶ μικρῶν
ἃς ἐνῆργησεν ἡ Ἀγροτ. Τράπεζα κατὰ χιλιάδας καὶ δυνάμει ἀντὶ δανείων εἰς τοὺς ἀγρότας.

(2) Ἡ Ἑλλάς ἔναντι ὧν τῶν Χωρῶν της Εὐρώπης ἐμφανίζει τὴν μικροτέραν ἀναλο-
γίαν ἑξαγωγῶν (κατ' αξίαν) ἔναντι τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν της, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἀρχικῶς
ἀμελέτητον τρόπον ἐνεκρίθη ἡ ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν καὶ διὰ τὰ εἶδη πολυτελείας. Ἡ ἀνα-
λογία τῶν ἑξαγωγῶν ἔναντι τῶν εἰσαγωγῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι εἰς ποσοστὸν 50%, διὰ
τὴν Ἰταλίαν 68%, διὰ τὴν Τουρκίαν 70%, διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν 71%, διὰ τὴν Ἀγγλίαν
81%, καὶ διὰ τὴν Δ. Γερμανίαν 114%.

Ἄλλο μειονέκτημα διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὅτι αἱ ἑξαγωγαὶ της στηρίζονται ἰδίᾳ εἰς
εὐγενῆ γεωργικά προϊόντα της καὶ ὅχι εἰς βιομηχανικά τοιαῦτα, πλὴν τῶν Τσιμέντων, Κολο-
φωνίου, Μαρμάρων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τάσιν τῶν παγκοσμίων ἑξαγωγῶν αὗται προωθοῦνται πρὸς τὴν ἀνο-
δον, καὶ αἱ ἑλληνικαὶ τοιαῦται προὑπολογίζονται διὰ τὸ 1956 εἰς ὕψος 200 ἑκατομ. δολ-
λαρίων.

Αἱ ἑξαγωγαὶ τῶν Χωρῶν περιοχῆς δολλαρίου ἀντιπροσωπεύουν ἤδη ποσοστὸν 30% ἐπὶ
τῶν παγκοσμίων τοιούτων, ἔναντι 21% τοῦ 1938.

Αἱ τῶν χωρῶν περιοχῆς στερλίνας καλύπτουν 24% τῶν παγκοσμίων ἔναντι 25% τοῦ
1938. Σημαντικὴν κάμψιν ἐμφανίζουν αἱ ἑξαγωγαὶ τοῦ Σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ πρὸς τὸν ἐλεύ-
θερον κόσμον δεδομένου ὅτι τὸ ποσοστὸν αὐτῶν ἐπὶ τῶν παγκοσμίων ἔπεσον ἀπὸ 5% τοῦ 1938
εἰς 1% κατὰ τὸ 1954. Τοῦτο ἀποδίδεται, πλὴν ἄλλων, εἰς τὸ ὅτι αἱ διαφοροὶ κατὰ Χώρας
Σοβιετικαὶ Ἐμπορικαὶ Ἀντιπροσωπεῖαι δὲν ἀποδέλουν κυρίως εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν ἐμπορι-
κῶν σκοπῶν, ἀλλὰ ἀσκοῦν κακαλυμμένως ἐξωτερικὴν πολιτικὴν.

6) Ἀδελφοὶ Πόροι (εἰς ἑκατομ. δολλαρίων)	93,9	123,2	156,5	
ἤτοι α) Τουρισμός	9,6	22,1	28,6= 60,3	
β) Ἐμβάσματα Μεταναστῶν	—	56,3	66,8=123,1	
γ) Ναυπλιακὸν Συγίμα	—	25,4	31,1= 56,5	
δ) Διάφοροι πηγαὶ	—	19,4	30,0= 49,4	
7) Τὸ Ἐθνικὸν Εἰσόδημα	1951	1952	1953	1954
(εἰς ἑκατομ. δραχμῶν)	Δρ. 29.037	30.158	40.750	45.091
Οἱ κυριώτεροι παράγοντες τῆς ἀνόδου τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος εἶναι κατ' ἔτος οἱ κάτωθι κατὰ τὴν συμβολὴν τοῦ ἄρτου:				
α) Γεωργία καὶ Δάση	Δρ. 10.609	10.698	15.649	16.330
β) Βιομηχανία	» 5.818	5.636	7.771	8.892
γ) Ἐμπόριον	» 3.238	3.092	4.413	5.200
δ) Δημόσ. Ὑπηρεσίαι	» 3.774	4.033	4.659	5.244
ε) Μεταφοραὶ	» 1.777	2.013	2.320	2.800

* * *

Τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, ὡς γνωστὸν λόγῳ τῆς ἐξαρτήσεως τῆς
οἰκονομίας μας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἦτο πάντοτε ἐλλειμματικόν.

Ἐν τούτοις κατὰ τὰ τρία τελευταία ἔτη, καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὸ 1953 - 54, ἐσημειώθη
συνεπεία καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς Γεωργικῆς παραγωγῆς ὅπως καὶ τῆς Βιομηχανικῆς τοιαύ-
της καὶ τῶν Ἀδήλων πόρων τῆς Χώρας, σημαντικὴ μείωσις τοῦ ἑτησίου ἀνοίγματος τοῦ
Ἰσοζυγίου Πληρωμῶν ὡς κάτωθι, εἰς ἑκατομ. δολλαρίων.

Ἔτος 1952 - 53 : 46.400, ἔτος 1953 - 54 : 22.000, καὶ ἔτος 1954 - 55 : 56.000.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ προσθέτως ὅτι ἡ ἀκρατος ἀπελευθέρωσις τῶν Εἰσαγωγῶν καὶ
τὸ ἐλλειμματικὸν Ἐμπορικὸν Ἰσοζύγιον, παρ' ὅλην τὴν ἀνοδὸν τῶν ἑξαγωγῶν κατὰ
τὴν ἰδίαν βετίαν καὶ τῶν ἐκ τούτων προσόδων, συνετέλεσαν νὰ ἀνακόψουν κατὰ τὸ
1954 - 55 τὴν ἀρξαμένην ἤδη μείωσιν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ Ἰσοζυγίου τῶν ἑξῶς. Πληρω-
μῶν καὶ νὰ αὐξήσουν τὸ ἀνοίγμα τοῦτο.

Αἱ Εἰσαγωγαὶ παρὰ τοὺς ἐπιβληθέντας τελευταίως τυπικοὺς περιορισμοὺς ἐνεφά-
νισαν κατὰ τὰ αὐτὰ ἔτη τὴν κάτωθι ἐπιβάρυνσιν εἰς ἑκατόμ. δολλαρίων.

Ἔτος 1952 - 1953 : 289.500, ἔτος 1953 - 54 : 255.400, καὶ ἔτος 1954 - 55 : 337.300.

Ὅπως ἐν ὑποσημειώσει ἐκτίθεται ἀνωτέρω τὸ θέμα τοῦτο τῆς παθητικότητος τοῦ
Ἐμπορικοῦ Ἰσοζυγίου πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς καὶ ἀνευ ἀναβολῆς. Ἐνισχύ-
οντες τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἀπ' ἐνὸς αὐξήσιν τῆς Γεωργικῆς Παραγωγῆς διὰ τῆς ἐν-
τάσεως τῆς παραγωγικότητος τῶν ἀγροτῶν μας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς νεωτέρων μεθόδων
καλλιέργειας διὰ τῆς χρησιμοποιοῦσεως ἐκλεκτῶν σπόρων, καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν χρησι-
μοποιουμένων λιπασμάτων (εἰς 408.000 τόννους κατὰ τὸ 1954) καὶ ἀπ' ἑτέρου τὴν αὐξη-
σιν τῆς Βιομηχ. Παραγωγῆς ἐπιτευχθεῖσαν διὰ τῆς μᾶλλον ὀρθολογικῆς ὁργανώσεως τῆς
παραγωγικότητος τῆς Βιομηχανίας καὶ ποιότητος τῶν προϊόντων αὐτῆς ἐπὶ μείωσιν τοῦ
κόστους θὰ δυνηθῶμεν ἐντὸς συντόμου χρόνου νὰ περιορίσωμεν ἀπ' ἐνὸς τὰς εἰσαγωγὰς
μας καὶ τὸ ἑτήσιον ἀνοίγμα τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἰσοζυγίου μας, μὲ ἐξοικονόμησιν καὶ τοῦ
διαρρέοντος εἰς αὐτὰς ἑξῶς. Συνηγματος, καὶ νὰ καλύψωμεν μέχρι τοῦ 75% του-
λάχιστον τὰς Εἰσαγωγὰς μας δι' ἀνόδου τῶν ἑξαγωγῶν μας. Δὲν εἶναι ἀκατόρθωτον,
μὲ τὴν παράλληλον ἐφαρμογὴν ἄλλων μέτρων καὶ τακτοποιήσεων περὶ ὧν κατωτέρω, νὰ
δημιουργήσωμεν τοποθέτησιν τῶν προϊόντων μας, γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν καὶ εἰς

νέας εξωτερικής αγοράς διευρύνοντας τα είδη παραγωγής και να πραγματοποιήσωμεν αύξηση των Έξαγωγών μας κατ' όγκον και αξίαν.

Γενικότερον, είναι επιτακτική ή ανάγκη του λαού, και ή υποχρέωσις Κυβερνήσεως και Άντιπολιτεύσεως, να αποβλέψωμεν σοβαρώς εις τον καταρτισμόν και την έναρξιν της εφαρμογής συντονισμένου, εύρυθμού κοινωνικού και οικονομικού προγράμματος προαγωγής της Οικονομίας της Χώρας, διά της εξασφαλίσεως άφ' ενός των άπαραιτήτων οικονομικών ενισχύσεων των παραγωγικών δυνατοτήτων αυτής, διά να εκλείψη ή στενότης πιστώσεων, και της ρυθμίσεως άφ' έτέρου των δημιουργουμένων αντιθέτων προβλημάτων μεταξύ των άποτελεσμάτων όρισμένων επιδιώξεων και επιτεύξεων οικονομικής σημασίας και των δυσμενών επιδράσεων ή επιζημιών τοιούτων επί άντιστοιχών άλλων.

Ένδεικτικώς δυνάμεθα να σημειώσωμεν γενικάς και ειδικάς τοιαύτας περιπτώσεις, και ανάγκας επιβολής διοικητικών ή και νομοθετικών μέτρων προς ρύθμισιν αυτών, ως κατωτέρω.

Η εκ της αύξήσεως της Γεωργικής και Βιομηχανικής παραγωγής των τελευταίων έτών ανάλογος αύξησης των εισοδημάτων εις τας γεωργικάς περιφερείας και τα άστικά κέντρα είναι φυσικόν να επέφερε και άντίστοιχον βελτίωσιν του επιπέδου της ζωής των παραγωγικών αυτών τάξεων, και αύξηση, της αγοραστικής αυτών ικανότητος και της ζητήσεως. Είναι όμως φυσικόν και αναπόφευκτον ώστε ή άχειραγώγητος τυχόν ικανότης αυτών να άπολήγη εις έμμεσον δυσχέρειαν ή επιζημίον κατάστασιν άλλων εργαζομένων τάξεων της κοινωνίας.

Και συγκεκριμένως, ή ηύξημένη ζήτησις και ή διάθεσις του περισσεύματος των εισοδημάτων άμέτρως, άφ' ενός άποστερεί την αύξηση της αποταμιεύσεως εις τας Τραπεζάς προς ενίσχυσιν των διαθεσίμων των διά την αναγκαίαν πιστοδότησιν των παραγωγικών τάξεων, ή τρέπει άφ' έτέρου αυτό προς την άγονον αποθησαύρησιν χρυσών λιρών, εάν δε κατά άνθρωπίνην αδυναμίαν προσφερθί εις την άπόκτησιν ειδών πολυτελείας, ραδιοφώνων κλπ. ή εις την προμήθειαν καταναλωτικών αγαθών, χάνεται ή ενεργητική διά την Οικονομίαν επιρροή και άποτελεσματικότης όλοκλήρου αυτής της επιτεύξεως εκ της αύξήσεως της παραγωγής.

Εξ άλλου Δημόσιαι και Ίδιωτικαί επενδύσεις, ή άποστερούνται εκ της έσφαλμένης αυτής διαθέσεως των ηύξημένων εισοδημάτων των παραγωγικών τάξεων της τροφοδοτικής αυτής πηγής κεφαλαίων, ή από έλλειψιν προνοίας και χειραγωγήσεως τρέπονται αι Ίδιωτικαί ίδία επενδύσεις εις καταναλωτικούς ή μη παραγωγικούς σκοπούς, κατά τα άτομικά συμφέροντα των ενδιαφερομένων πολλάκις και έσφαλμένως εκτιμώμενα.

Η αναγκαιούσα εν προκειμένω και διά τας άνωτέρω περιπτώσεις ρύθμισις δεν επιβάλλεται βέβαια διά άστυνομικών διατάξεων, ή δι' άψυχολογήτων, άμελετήτων και βιολογικών μέτρων, και εάν ακόμη ταύτα συμβαίνει να προσέλθουν και νομοθετικώς. Χρειάζεται σφυγγομέτρησης των λαϊκών τάσεων και εκτίμησις των ύφισταμένων κατά προτεραιότητα αναγκών ρυθμίσεως και κατάλληλος χειρισμός.

Χρειάζεται διά των επιβαλλομένων μέτρων να διαφωτίζεται επαρκώς ή αντίληψις του εύφρεστάτου Έλληνικού Λαού, και να ικανοποιώνται παραλλήλως και εύστόχως και το προσωπικόν συμφέρον του πολίτου με την άντίστοιχον εξυπηρέτησιν του συμφέροντος του συνόλου.

Δεν πρόκειται περί έφευρέσεων. Παρόμοια μέτρα έχουν ληφθί και από άνεπτυγμένας και μη άνεπτυγμένας Χώρας και ηυδοκήμησαν εις τον σκοπόν. Εις τας Σκανδιναβικάς Χώρας διατίθενται τα 30 ο/ο του έθνικού των εισοδήματος εις επενδύσεις και εις τας Χώρας της Δυτ. Ευρώπης περί τα 20 ο/ο. Εις την Ελλάδα αναγράφεται εις τον Προϋπολογισμόν κατ' έτος ποσοστόν 7 ο/ο · 8 ο/ο και κατά την εξάντλησιν του Προϋπολογισμού είναι άδύνατον να έξοκριθώθι εάν πράγματι διετέθη το ποσόν των επενδύσεων εις

παραγωγικούς σκοπούς, παρ' όλην την και εκ της Αμερικανικής βοηθείας ενίσχυσιν αυτού, ή εις κάλυψιν έλλειμμάτων του Προϋπολογισμού.

Ο παρατιθέμενος πίναξ έμφανίζει εις έκατομύρια σημερινών δραχμών και εις τρεχούσας τιμάς, το σύνολον άφ' ενός των ιδιωτικών εν γένει, επενδύσεων των διατεθεισών από του 1950 έως το 1954 κατ' έτος ως και των διά την άνέγερσιν δήθεν πολυτελών Πολυκατοικιών, τη θεία συνάρσει και υπό των διαφόρων Πολοδομικών Γραφείων έγκρινομένων άπανταχού της Χώρας.

	Επενδύσεις εν γένει		Επενδύσεις διά Οίκισμόν	
	Σύνολον	Ίδιωτικάι	Σύνολον	Ίδιωτικάι
1950	5.169	2833	Δρ. 1896	Δρ. 1264
1951	4.659	2986	» 1770	» 1537
1952	4.414	2902	» 1821	» 1793
1953	5.425	3672	» 2437	» 2437
1954	6.700	4031	» —	» 3008

Υπολογίζεται ότι ή αξία των κατά την άνωτέρω θετίαν άνεγερθεισών καθ' άπασαν την Ελλάδα εξ άφορητης της μανίας αυτής των οικοδομικών επιχειρήσεων προς άνέγερσιν ιδιωτικών κατοικιών άνήλθεν εις 460 έκατομύρια δολλαρίων. Αί επενδύσεις αύται άντιπροσωπεύουν τα 38 ο/ο των συνολικών δι' επενδύσεις διατεθέντων κεφαλαίων και τα 61 ο/ο των ιδιωτικών τοιούτων, και διετέθησαν εις κατοικίας από αποθησαυριστάς χρ. λιρών οι όποιοι δεν εύρον συμφερωτέραν και ασφαλεστέραν τοποθέτησιν, και διότι παρ' όλας τας διασταυρουμένας πανταχόθεν και από πολλού γνώμας και υποδείξεις ειδικών περί της παραγωγικωτέρας και μάλλον σκοπίμου προσελκύσεως τμήματος των αποθησαυρισμένων 16.000.000 χρ. λιρών, δεν επέτεύχθη να επιβληθί μέτρον καθιερούν την προσέλκυσιν αυτών προς την χρηματαγοράν.

Αλλά μήπως έπροτάθη έως τώρα εκ μέρους των Κυβερνήσεων ή εκ μέρους της φλυαρούσης Άντιπολιτεύσεως, έστω και δημαγωγικόν μέτρον ρυθμικής μειώσεως της σοβαράς υποαπασχολήσεως που δέρνει τους άγροτικούς πληθυσμούς μας και τους έξαποστέλλει κατά χιλιάδας προς εύρεσιν τύχης και εργασίας εις Αυστραλίαν και Καναδάν, ή διά τους άστούς εργάτας τους στελλομένους εις τα άνδρακωρυχεία και τα δορυχεία του Βελγίου και της Όλλανδίας;

Με συμπτωματικά μέτρα δεν λύεται ο φαύλος κύκλος εντός του όποιου ταλανίζει ή Οικονομία της Χώρας.

Εφόσον δεν τίθεται εις εφαρμογήν συντονισμένον πρόγραμμα έλέγχον τας δυσμενείς επιδράσεις που γεννώνται εις διαφόρους οικονομικάς δυνατότητας εκ της σφάλερας ενεργείας, ή και εκ της δραστηριότητος άλλων, ρυθμίζον αυτάς, και άποσκοπούν εις δημιουργίαν κέντρων εργασίας των άνέργων και των υποαπασχολουμένων πολιτών διά την όλοκλήρωσιν της εργασίας όλων, και να περιορίξη τας ετήσιās δαπάνας Διοικήσεως του Προϋπολογισμού, και τας ματαιοπονίας των διαφόρων Αποστολών, ενισχύον άντιστοίχως την δημιουργίαν αγοράς κεφαλαίων με την συγκέντρωσιν των Καταθέσεων εις τας Τραπεζάς προς ενίσχυσιν της δραστηριότητος των παραγωγικών τάξεων, ούτε ή εκ της φοβίας του πληθωρισμού τυραννική στενότης κεφαλαίων και πιστώσεων θα εκλείψη, ούτε ή Οικονομία της Χώρας θα άναπνεύση και θα σταθεροποιηθί ποτέ.

Γ. Τ.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

**ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
(RATIONALISATION)**

ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ πρὸς τὸ ΣΥΜΦΕΡΟΝ τῆς ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἀνέκαθεν οἱ ἄνθρωποι προσεπάθησαν νὰ ὀργανώσουν καλλίτερον τὴν ἐργασίαν των διὰ νὰ ἐπιτυγχάνουν τὴν μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν μὲ τὴν ὀλιγωτέραν προσπάθειαν. Προσεπάθησε, πάντοτε ὁ ἄνθρωπος κατόπιν σκέψεως καὶ ἐλέγχου τῶν ἀποτελεσμάτων, νὰ ἐκτελῇ τὴν ἐργασίαν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε ἡ σωματικὴ προσπάθεια νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνατόν περιορισμένη καὶ τὸ ἐπιτευχθησόμενον ἀποτέλεσμα ὅσο τὸ δυνατόν πληρέστερον.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀνομάζομεν σήμερον Ὁρθολογιστικὴ Ὁργάνωσις καὶ παραγωγικότης δὲν εἶναι ἐφευρέσεις τῆς ἐποχῆς μας ἀλλὰ ἡ συνέχισις παλαιῶν προσπαθειῶν διὰ συγχρόνων μέσων.

Ἐν τούτοις κάποτε διὰ τοῦ ὅρου ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις ἡννούν ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ἐργασία θὰ καταστῇ ὀλιγώτερον ἐπίμοθος. Ἐνθυμούμεθα ἓνα πρόσφατον παρελθὸν ὅπου ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας εἰσῆχθησαν εἰς τὴν παραγωγὴν μέθοδοι αἱ ὁποῖαι ἀπολύτως μὲν τὰς ἐργασίας καὶ ἡῶξισαν τὴν παραγωγὴν πλὴν προὔξενσαν συχνὰ δυσανασχέτιον ἀντὶ εὐχαριστήσεως εἰς τοὺς ἐργάτας. Πολὺ συχνὰ ὁ ρυθμὸς τῆς ἐργασίας ἡῶξισθη κατὰ τρόπον ἀνυπόφορον. Ἐργασία κουραστικὴ ἀλλὰ ποικίλη ἀντικατεστάνθη μὲ ἐργασίαν εὐκόλῃ ἀλλὰ μονότονον ἢ ὁποῖα δὲν ἐκούραζε τὸν ἐργάτην ἢ ὑπάλ-ληλον σωματικῶς ἀλλὰ ἐξήντιλει τὸ νευρικόν των σύστημα. Ἡ ἀνάγκη ἐργατικῶν χειρῶν μετὰ τὰς τεχνητὰς προόδους εἶναι μὲν μικροτέρα ἀυξάνει ὅμως ἀντιστοι-χως ἢ ἀνεργία. Ἀλλὰ καὶ ὅταν δὲν συμβαίνει τοῦτο ὁ ἐργάτης δὲν ἐπωφελεῖται τῶν τεχνικῶν προόδων διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ του.

Δὲν εἶναι παρὰξενον κατόπιν τούτων ὅτι οἱ ἐργάται ἤρχισαν νὰ δυσπιστοῦν πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὠμίλουν περὶ ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως καὶ νὰ τὴν φοβοῦνται ἀντὶ νὰ τὴν θεωροῦν ὠφέλιμον.

Καὶ σήμερον ἀκόμη, ἃς τὸ εἶπομεν καθαρά, ἡ ἀνάμνησις τῆς περιόδου ἐκείνης ὑφίσταται.

Τώρα ὅμως ἀντιλαμβανόμεθα ὅλοι ὅτι ἡ καλῶς ἐννοουμένη διαίρεσις τῆς ἐργασίας καὶ τῶν μεθόδων παραγωγῆς καὶ δικαίως κατανομῆς ὅχι μόνον εἶναι ἐπιθυτὴ ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ὠφέλιμος δι' ὅλους.

Γνωρίζομεν ὅτι ἀνώτερον ἐπίπεδον ζωῆς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξασφαλι-σθῇ παρὰ διὰ μιᾶς παραγωγῆς τελειοποιημένης τόσο ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας. Ἡ τυποποίησις καὶ ἡ ὀρθο-λογικὴ ὀργάνωσις καθιστῶσι δυνατόν τὴν μεγάλην κατανάλωσιν καὶ δι' αὐτῆς ἐπιτευκτὴν τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους τῶν ἄν-θρώπων. Γνωρίζομεν ἐπίσης παραγωγοί, ὑπάλληλοι ἐργάται καὶ καταναλωταὶ ὅτι ἡ αὐξήσις τῆς καταναλώσεως δημιουργεῖ ἐργασίας καὶ ἀπασχόλησιν καὶ ὅτι ἡ

ἀνύψωσις τῆς παραγωγῆς διὰ συγχρόνων τεχνικῶν μέσων ἐπηρεάζῃ τὴν ὅλῃν ἐξύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς καὶ τὴν εὐημερίαν ὅλων.

Γνωρίζομεν ἀκόμη ὅτι ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις δὲν ἐπιφέρει αὐτὸς μ ἁ τ ω ς τὰς εὐχαρίστους αὐτὰς συνεπείας διὰ τοὺς ἐργάτας. Εἶναι ὅμως σπου-δαῖον νὰ μάθωμεν πρὸς ποῖον σκοπὸν ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας ἐπιδιώκεται.

Σκοπεῖται διὰ τῆς ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως ἡ ἐπίτευξις τῆς μεγαλυτέ-ρας δυνατῆς παραγωγῆς εἰς χαμηλότερας τιμὰς διὰ τοῦ περιορισμοῦ εἰς τὸ ἐλά-χιστον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργατῶν καὶ ἐπομένως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων;

Πρέπει κανεῖς ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὸ αὐτὸ κέρδος ἀσχετῶς ἂν ἡ παραγωγὴ φθάνει τὰ 100 ἢ 100.000 τεμάχια;

Πρέπει ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις νὰ γίνεται πρὸς ὄφελος τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἀκόμη καὶ τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτὰς ἢ μήπως ὅλος ὁ κόσ-μος πρέπει νὰ ὠφελῇ ἐκ τῆς ἀποδόσεως μιᾶς παραγωγῆς καλῶς ὀργανωμένης;

Πρέπει νὰ συμμετέχουν οἱ ἐργάται τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰ πραγματοποι-ούμενα κέρδη διὰ βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν ἐργασίας ἢ καλλίτερον εἶναι νὰ συμ-μετέχουν εἰς τὰ κέρδη διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερομισθίων;

Ἡ μήπως δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον ἢ ὠφέλεια νὰ ἐκδηλοῦτο διὰ μειώσεως τῶν ὥρων ἐργασίας καὶ βελτιώσεως γενικῶς τῶν συνθηκῶν ἐργασίας;

Τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ δὴ οἱ καταναλωταί, δὲν πρέπει νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τὰ εὐογετήματα τῆς ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως διὰ τῆς ποιοτικῆς βελτιώσε-ως τῶν παραγομένων, διὰ τῆς μεγαλυτέρας ποικιλίας καὶ χαμηλότερων τιμῶν;

Γνωρίζομεν καλῶς ὅτι δὲν εἴμπορεῖ νὰ δοθῇ ἀμέσως ἀπάντησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, οὔτε ἡ ἀπάντησις θὰ εἶναι ἡ αὐτὴ διὰ πᾶσαν χώραν. Τὰ προβλήματα αὐτὰ δὲν λύνονται βάσει σχεδίου ἐφαρμοσίμου ἐπὶ ὅλων τῶν χωρῶν.

Ἐκ τῶν ἀπαντήσεων ποὺ θὰ δοθοῦν εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐρωτήσεις θὰ ἐξαρ-τηθῇ τὸ ἐὰν ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις ἐφαρμόζεται εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐτιμολογίας τῆς λέξεως ratio «λογικῆς» Λογικὸν ὅμως εἶναι ὅτι δὲν εἶναι ὠφέλιμον μόνον εἶς ἐν ἄτομον ἀλλὰ εἰς ὅλους τοὺς ἄν-θρώπους. Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον καὶ ἀσφαλὲς κ ρ ι τ ή ρ ι ο ν κάθε μέτρου τὸ ὁποῖον θέλει νὰ λάβῃ τις διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὀρθολογιστικῆς ὀργανώ-σεως τῆς ἐργασίας.

Διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν τὴν ὀρθολογιστικὴν ὀργάνωσιν αὐ-τὴν καθ' ἑαυτήν. Εἶναι μία μέθοδος τὴν ὁποῖαν ὁ ἄνθρωπος ἡμπορεῖ νὰ χρησι-μοποιήσῃ διὰ τὸ καλὸν καὶ διὰ τὸ κακόν. Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀτενί-ζουν πρὸς τὴν ὀρθολογιστικὴν ὀργάνωσιν ὡς μόνου μέσου ἰάσεως τῆς ἀνθρωπό-τητος ἐκ τῶν κακῶν. Ἀλλὰ οὔτε καὶ τὴν θεωροῦμεν διαβολικὸν ἐπινόημα.

Γνωρίζομεν ἐκ πείρας ὅτι ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις δύναται νὰ δημιουρ-γήσῃ κατὰστασιν δουλείας διὰ τοὺς ἐργάτας. Βλέπομεν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνα-τολῆς κατὰ ποῖον τρόπον ἡ τεχνικὴ πρόοδος καὶ αἱ σύγχρονοι μέθοδοι παραγωγῆς δύνανται νὰ συνοδεύονται μὲ ἐν σύστημα τὸ ὁποῖον δὲν καταστρέφει ὀλιγώτερον

την ελευθερίαν και την αξιοπρέπεια του ατόμου και το όποιο δι' αυτόν τον λόγον μισείται.

Υπάλληλοι και εργάται φαίνονται αποφασισμένοι να ενθαρρύνουν την ορθολογιστικήν οργάνωσιν. Ἀλλὰ ἀποβλέπουν εἰς μίαν ορθολογιστικήν οργάνωσιν διὰ τῆς ὁποίας θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις τῶν τεχνικῶν μεθόδων τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διανομῆς πρὸς τὸν σκοπὸν :

α) ἡ ἀνθρωπίνη ἐργασία γίνῃ ὀλιγότερον ἐπιπλέον.

β) αὐξηθῇ ἡ παραγωγή

γ) ὅπως μεγαλύτερος ἀριθμὸς ατόμων ἀπολαμβάνει τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει σήμερον.

δ) ἡ ποιότης βελτιωθῇ καὶ αἱ τιμαὶ μειωθῶν

ε) αὐξηθῇ ἡ παραγωγή καὶ ἡ κατανάλωσις καὶ συνεπῶς ὑψωθῇ τὸ ἐπίπεδον ζωῆς

στ) οἱ ἐργαζόμενοι πνευματικῶς καὶ σωματικῶς νὰ δύναται νὰ συμμετέχουν εἰς τὰ ἐκ τῆς ορθολογιστικῆς οργάνωσεως ὠφελήματα λαμβάνοντες μεγαλυτέρους μισθοὺς καὶ ἐξασφαλίζοντες καλλιτέρους ὅρους ἐργασίας

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ σκοποὶ αὗτοί εἶναι πραγματοποιήσιμοι. Ἀπεδείχθη τοῦτο εἰς πολλὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἰς πολλὰς χώρας. Ἀπεδείχθη ὁμοίως ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν ὥρων ἐργασίας εἶναι ἀπολύτως ἐφικτὴ διὰ μιᾶς καλῶς ἐννοουμένης ορθολογιστικῆς οργάνωσεως τῆς ἐργασίας χωρὶς νὰ ἐλαττωθῶν ἀντιστοίχως ἡ παραγωγή ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ μισθοί.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο πρέπει ν' ἀποβλέψωμεν πρῶτον πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, καὶ δεύτερον εἰς τὰ μέσα τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιήσωμεν. Ἐπὶ πλέον ἡ ἐφαρμογὴ πρέπει νὰ γίνῃ ἐν συνεργασίᾳ μὲ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ, ὅπως ἄλλωστε κάθε μέτρον ἀποβλέπον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνόλου.

Π. Σ.

Τὰ οικονομικά τῆς Χώρας

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κ. ΞΕΝ. ΖΟΛΩΤΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Εἰς τὴν συνελευσάν τὴν 20 Ἀπριλίου δ. ἑ. ἐτήσιαν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Διοικητὴς κ. Ξ. Ζολώτας προσέειπε τὴν κατωτέρω ἐκθεσιν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων χρήσεως τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

Κύριοι Μέτοχοι,

1. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἀποτελεσμάτων χρήσεως τοῦ λήξαντος ἔτους 1955, αἱ ἀκαθάριστοι πρόσοδοι τῆς Τραπεζῆς ἐκ τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν αὐτῆς ἀνῆλθον εἰς 321.487.291 δραχμᾶς. Ἀφ' ἑτέρου τὸ σύνολον τῶν δπάζσης φύσεως δαπανῶν λειτουργ-

γίας τῆς Τραπεζῆς, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποσβέσεων, προβλέψεων καὶ εἰσφορῶν εἰς τὰ ταμεία προσεπικού ἀνέρχεται εἰς 305.038.877 δραχμᾶς. Τὰ προκύψαντα ἐπομένως καθαρὰ κέρδη, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ ὑπολοίπου ἀποτελεσμάτων τῆς προηγουμένης χρήσεως ἀνέρχονται εἰς 16.570.844 δραχμᾶς.

Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρου 71 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς προτείνωμεν πρὸς ὑμᾶς ὅπως ἐκ τοῦ ἀνωτέρου συνόλου τῶν καθαρῶν κερδῶν ποσὸν 2.400.000 δραχμῶν διατεθῇ πρὸς πληρωμὴν τοῦ κεκανονισμένου μερίσματος πρὸς 4% ἐπὶ κεφαλαίου 60 ἑκατ. δραχμῶν, ἥτοι ποσοῦ 30 δραχμῶν κατὰ μετοχὴν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν διάθεσιν 822.419 δραχμῶν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ τῆς κατηγορίας 1, ἥτοι προβλέψεων τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου 71 τοῦ Καταστατικοῦ.

2. Τὸ γεγονός ὅτι τὸ τακτικὸν ἀποθεματικὸν τῆς Τραπεζῆς, ἀνελθὸν εἰς 60 ἑκατομ. δραχμᾶς, ἔχει ἐξισωθῇ πρὸς τὸ καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπεζῆς μας ἐπιτρέπει νὰ προτείνωμεν, συμφώνως πρὸς τὸ μνησθὲν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ, τὴν ἐκ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου καθαρῶν κερδῶν διάθεσιν καὶ ἐτέρου ποσοῦ 2.400.000 δραχμῶν πρὸς πληρωμὴν προσθέτου μερίσματος 4% ἐπὶ τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ἥτοι 30 δραχμῶν κατὰ μετοχὴν. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου τοῦ Καταστατικοῦ προβλέπεται, ὅτι τὸ ἀπομένον, μετὰ τὴν διανομὴν καὶ τοῦ προσθέτου μερίσματος, πλεόνασμα κερδῶν καταβάλλεται εἰς τὸ δημόσιον. Ὅθεν προτείνωμεν τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διάθεσιν 10.948.425 δραχμῶν ὡς συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Τραπεζῆς.

3. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπεζῆς εἶναι κατὰ τὸ λήξαν ἔτος μεγαλυτέρα ἢ κατὰ τὰ προηγηθέντα τελευταῖα ἔτη καὶ μάλιστα οὐσιωδῶς. Τὸ ποσὸν δὲ τὸ ὁποῖον οὕτω περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον δὲν ἀντιπροσωπεύει τὸ σύνολον τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ οικονομικῶν ὠφελειῶν ἐκ τῶν σχέσεών του πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀνεφέρθη, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα τὸν μηχανισμόν καὶ τὴν οργάνωσιν αὐτῆς, ταμειακὴν καὶ λογιστικὴν, εἰς τὴν διαρκὴ διάθεσιν τοῦ Κράτους, παρέχει ὑπηρεσίας διαχειριστικοῦ καὶ ταμειακοῦ χαρακτῆρος, ἡ ἀποτίμησις τῶν ὁποίων θὰ προσηύξανε σημαντικῶς τὰ συγκεκριμένα κοινῶν, τὰ ὁποῖα εἴτε ὡς συμμετοχὴ εἰς τὰ κέρδη, εἴτε ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ἐν μέρει μόνον ἐκφράζουν τὸ σύνολον τῶν ὠφελειῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν λειτουργιῶν τῆς Τραπεζῆς.

4. Ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀκαθαρίστων προσόδων τῆς Τραπεζῆς ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι αὕτη εἶναι κυρίως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἠϋξημένων συναλλαγῶν καὶ δραστηριότητος τῆς οικονομίας, ἥτις παρετηρήθη κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος. Τὸ ἔκδοτικόν Ἴδρυμα διὰ τῶν αὐτῶν, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, μεθόδων χρηματοδοτήσεως καὶ με κυρίαν κατεύθυνσιν τὴν ὅλον ἐν αὐξουσαν χρησιμοποίησιν τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος πρὸς ἐφοδιασμόν διὰ χρήματος τῆς οικονομίας, ἐφήρμοσε πολιτικὴν ὑποστηρίξεως τῆς παραγωγικῆς δράσεως παραλλήλως μὲ πολιτικὴν διασφαλίσεως τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Βασικὴν κατεύθυνσιν τῆς πολιτικῆς τῆς Τραπεζῆς ἀποτελεῖ ἐπίσης ἡ εἰς τὴν εὐρύτεραν δυνάτην ἔκτασιν ἐνίσχυσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐμπορικῶν καὶ λοιπῶν Τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τοὺς ἀπ' εὐθείας φορεῖς τῆς πιστοδοτήσεως τῆς οικονομίας. Χαρακτηριστικὸν ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ γεγονός ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπ' εὐθείας χορηγήσεων ἐμειώθη ἀπὸ 1.097 ἑκατ. δραχμῶν κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1954 εἰς 959 ἑκ. δραχμῶν κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1955, δηλαδὴ εἰς ποσοστὸν χαμηλότερον τοῦ 12% τοῦ συνόλου τῆς τραπεζικῆς χρηματοδοτήσεως, ἐξαιρουμένων τῶν δανείων ἐκ κεφαλαίων τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. Ἡ ἀναλογία τῶν δὲ πρὸς τὴν συνολικὴν τραπεζικὴν χρηματοδότησιν ἐμφανίζεται ἀκόμη μικρότερα, ἐάν ληθῇ ὅτι ὠρισμένα ἀπ' εὐθείας χορηγήσεις ἦσαν ἐκτάκτου φύσεως.

Τὸ σύνολον τῆς χρηματοδοτήσεως ἐκ κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῆς καὶ μέσῳ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν ἠϋξήθη κατὰ 220 ἑκατ. δραχμῶν μεταξὺ 1954 καὶ 1955. Ἀνῆρχετο εἰς 4.824 ἑκ. εἰς τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου 1955 ἐναντι 4.604 ἑκατ. κατὰ τὴν ἀντίστοιχον ἡμερομηνίαν τοῦ 1954.

5, 'Ως κατά τό παρελθόν έτος είχομεν τήν ευκαιρίαν νά υπογραμμίσωμεν, τό μέσον έτήσιον έπιτόκιον δανεισμοῦ υπό τής Τραπεζής τής 'Ελλάδος είναι κατά πολύ κατώτερον τοῦ γενικοῦ έν ισχύϊ τραπεζικοῦ έπιτοκίου. 'Η υπό τής Τραπεζής τής 'Ελλάδος πιστοδότησις τής οίκονομίας καί τών Τραπεζών διενεργείται μέ έτήσιον μέσον έπιτόκιον τό όποιον άνήρχετο τό 1953 εἰς 3,54 %, τό 1954 εἰς 3,34 % καί κατά τό λήξαν έτος 1955 εἰς 3,22 %. Τά χαμηλά ταῦτα έπίπεδα όφείλονται ιδίως εἰς τά ήλαττωμένα έπιτόκια διά τών όποίων έπιβαρύνονται τά εἰς τήν διάθεσιν τής 'Αγροτικῆς καί τής Κτηματικῆς Τραπεζῆς τιθέμενα κεφάλαια.

Πρέπει επίσης νά σημειωθῇ ότι οὐσιώδες μέρος τής αύξήσεως τών άκαθαρίστων προσόδων τής Τραπεζῆς κατά τό λήξαν έτος προέρχεται έκ τής αύξήσεως τών συναλλαγματικῶν διαθεσίμων καί έκ τής μεγαλυτέρας άποδόσεώς των εἰς τό έξωτερικόν.

6. Τό σύνολον τών δαπανῶν παρουσιάζει επίσης αύξησιν κατά τό λήξαν έτος μικροτέραν όμως από τήν αύξησιν τών προσόδων. 'Η αύξησις τών δαπανῶν προσωπικοῦ όφείλεται κατά κύριον λόγον εἰς τās δι' ύπουργικῶν άποφάσεων έγκριθείσας άναπροσαρμογās τών άποδοχῶν τών μισθωτῶν, μεταξύ τών όποίων καί τών τραπεζικῶν ύπαλλήλων, συνεπαγομένας άντιστοιχούς αύξήσεις τών εισφορῶν τής Τραπεζῆς λόγω συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τά ταμεία τοῦ προσωπικοῦ τῆς. 'Η φυσιολογική, ἐξ άλλου, εξέλιξις τοῦ προσωπικοῦ πρὸς άνωτέρους βαθμούς ὡς καί αύξήσεις παρεχόμεναι δυνάμει τών έν ισχύϊ κανονισμῶν, λόγω πολυετοῦς ύπηρεσίας, έπιφέρουν διεύρυνσιν τών δαπανῶν τής κατηγορίας ταύτης. 'Εν τούτοις, διά τής κανονικῆς έξόδου τών ύπαλλήλων, ὁ συνολικός αριθμός τών ύπηρετούντων εἰς τήν Τράπεζαν έμειώθη έντός τοῦ έτους 1955.

'Αντιθέτως πρὸς τās δαπάνας προσωπικοῦ, τά λοιπά έξοδα διαχειρίσεως παρέμειναν σταθερά μέ έλαφράν μάλιστα μείωσιν.

Παρά τήν συντελουμένην πρόοδον, ἡ οίκονομική καί έπενδυτική προσπάθεια τής χώρας δέν είναι επαρκῶς συγκεντρωμένη πρὸς τās κατευθύνσεις αἱ όποίαι έγγυῶνται τήν έπιβαλλομένην ταχείαν αύξησιν τοῦ έθνικοῦ προϊόντος καί τής άπασχολήσεως. 'Ενδείκνυται έπομένως ἡ έπιτάχυνσις τοῦ ρυθμοῦ αύξήσεως τής συνολικῆς έπενδύσεως αλλά ιδίως καί ἡ μεταβολή τής συνθέσεως αὐτῆς πρὸς περισσότερον παραγωγικās κατευθύνσεις.

Καί δύναται μέν νά ύποστηρικθῇ ότι ὁ ρυθμός αύξήσεως τής ιδιωτικῆς καταναλώσεως είναι άναπόφευκτος, διότι συνδέεται μέ τό χαμηλόν βιοτικόν έπίπεδον τοῦ πληθυσμοῦ καί τήν ὡς έκ τούτου εύνόητον πίεσιν διά τήν βελτίωσιν αὐτοῦ. Πρέπει όμως νά κατανοηθῇ ότι εάν ἡ αύξησις τής συνολικῆς καταναλωτικῆς ζητήσεως τοῦ πληθυσμοῦ δέν συνοδεύεται από άντίστοιχον αύξησιν τών προσφερομένων αγαθῶν είναι άδύνατον νά οδηγῆσιν εἰς πραγματικήν καί μονιμωτέραν βελτίωσιν τοῦ έπιπέδου διαβιώσεως, ένῷ αντιθέτως θά τείνῃ νά διαταράξῃ τήν νομισματικήν ισορροπίαν. 'Η συνεχιζομένη αύξησις τοῦ έθνικοῦ προϊόντος κατά τά τελευταία έτη πρέπει κατά μέγα μέρος νά άποδοθῇ εἰς παλαιότερας έπενδύσεις καί εἰς αύξησιν τής παραγωγικότητος. 'Εάν όμως συγκριθῇ ἡ αύξησις τοῦ έθνικοῦ προϊόντος εἰς τήν 'Ελλάδα καί εἰς τās λοιπās μεγάλας βιομηχανικάς χώρας, προκύπτει ότι ὁ ρυθμός προσόδου τής έλληνικῆς οίκονομίας δέν είναι εκείνος ὁ όποῖος θά έξησφάλιζε βαθμιαίαν προσέγγισιν τοῦ κατά κεφαλὴν εισοδήματος καί τοῦ βιοτικοῦ έπιπέδου εἰς τήν 'Ελλάδα πρὸς τά άντίστοιχα έπίπεδα τών οίκονομικῶς πλέον προηγμένων χωρῶν. Είναι διά τούτο έπιβεβλημένον άφ' ένὸς μέν ἡ ἤδη ισχυρά τάσις αύξήσεως τής καταναλώσεως νά μή ενισχύεται, άφ' έτέρου δέ, καί κυρίως, νά περιορισθοῦν πᾶσαι αἱ λοιπαὶ οὐδόλως ἡ ὀλιγώτερον παραγωγικαὶ δαπάναι καί νά αύξηθοῦν, αντίθετως, αἱ περισσότερον καί ταχύτερον παραγωγικαὶ έπενδύσεις. 'Ο περιορισμός έπιβάλλεται νά γίνῃ κατά τό δυνατόν εἰς τήν δημοσίαν έν γένει κατανάλωσιν, αλλά κυρίως εἰς τās έπενδύσεις εἰς κτίσματα καί έν γένει κατασκευās σχετικῶς μικροτέρας άποδόσεως καί ήλαττωμένης σημασίας διά τήν με άλην μάζαν τοῦ πληθυσμοῦ.

Τό αίτημα διά τήν οίκονομικήν ανάπτυξιν τής χώρας πρέπει νά καταστή συνείδησις ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ διά τήν στρεφὴν τής προσπάθειας εἰς παραγωγικās έπεν-

δύσεις καί εἰς τὸν εκσυγχρονισμόν τοῦ έξοπλισμοῦ καί τών μεθόδων παραγωγῆς. Εἰς τήν γενικήν αὐτήν κινητοποίησιν βαρύνουσιν σημασίαν κατέχουν αἱ έπενδύσεις τοῦ δημοσίου καί τών ιδιωτικῶν επχειρήσεων καί ὁργανισμῶν, αἱ όποίαι έν γένει δύνανται νά διακριθοῦν άφ' ένὸς μέν εἰς μεγάλα βασικά έργα οίκονομικῆς ανάπτυξεως καί άφ' έτέρου εἰς μικρά άγροτικά έργα ταχείας άποδόσεως.

Διά τών έργων τής πρώτης κατηγορίας επιδιώκεται κυρίως ὁ έξηλεκτρισμός, ἡ εκβιομηχάνησις καί ἡ διεύρυνσις τών γενικῶν δυνατοτήτων τής άγροτικῆς παραγωγῆς. Τά έργα ταῦτα καλύπτουν ὁλόκληρον τό πεδῖον τής οίκονομικῆς δραστηριότητος πρὸς έξασφάλισιν μιᾶς συντονισμένης ανάπτυξεως τών επί μέρους τομέων. 'Αλλ' ιδιαιτέρου καί άμεσωτέρου ενδιαφέροντος διά τήν αντιμετώπισιν τής αύξούσης καταναλωτικῆς ζητήσεως είναι τά μικρά άγροτικά έργα διά τών όποίων είναι δυνατόν ταχέως νά αύξηθῇ ἡ παραγωγή κυρίως εἰς τρόφιμα, αλλά καί βασικάς πρώτας ύλας. 'Ενδείκνυται συνεπῶς ἡ προώθησις αὐτῶν μέ συμμεσχὴν έθελοντικῆς εργασίας τών ενδιαφερομένων καί, όπου τοῦτο είναι δυνατόν, σύμπραξιν τοῦ στρατοῦ, μέ τά τεχνικά μέσα τά όποία διαθέτει, διότι οὕτω προορίζονται αἱ δαπάναι καί εκτελεῖται έργον οὐσιωδῶς μεγαλυτέρας αξίας, ένῷ συγχρόνως ὁργανοῦνται εύρύτερα συνεργασία μέ οὐσιώδη οίκονομικά καί γενικώτερα εὐνοϊκά άποτελέσματα.

'Η άναγνώρισις τής σημασίας τήν ὁποίαν ἔχει ἡ μεταστροφή τών τάσεων χρησιμοποίησεως τών διαθεσίμων πόρων πρὸς έξασφάλισιν ένὸς ταχύτερου ρυθμοῦ οίκονομικῆς ανάπτυξεως ύποδεικνύει καί τήν ανάγκην σαφούς καί συντονισμένου προσανατολισμοῦ τής γενικωτέρας κρατικῆς καί δημοσιονομικῆς πολιτικῆς πρὸς τās άνωτέρω κατευθύνσεις. 'Εντός τών ιδίων πλαισίων ένδείκνυται νά τεθοῦν καί μετὰ συνεπείας καί έπιμονῆς νά επιδιωχθοῦν καί οἱ σκοποὶ τής νομισματικῆς καί πιστωτικῆς πολιτικῆς.

('Η συνέχεια εἰς τό έπόμενον)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

'Η άνωτάτη έξουσία εἰς τήν Σοβιετικήν Ρωσίαν.

Εἰς τήν έφημερίδα τῆς Φραγκφούρτης Μαῦ του τ. 10 ε. ε. δημοσιεύονται τά κατωτέρω περί τῆς διαμορφώσεως τῆς έξουσίας εἰς τήν Σοβ. Ρωσίαν.

'Ο Κομμουνιστικός τύπος τῆς Μόσχας έδημοσίευσε τήν νέαν σύνθεσιν τών κεντρικῶν ἡγετικῶν ὁργάνων τοῦ Κ. Κ. τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως, τά όποία έξελέγησαν κατά τό XX Συνέδριον.

Οἱ πίνακες τών τακτικῶν καί αναπληρωματικῶν μελῶν τῆς Κ. Ε. τῆς Σ. Ε. καί τών μελῶν τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς 'Ελέγχου. δίδουν κατά πρώτον λόγον τήν ευκαιρία νά σχηματίσῃ κανεῖς μιάν εικόνα γιά τήν έκτασιν τών εκτελέσεων καί τών εκκαθαρίσεων κομματικῶν στελεχῶν, πού έγιναν κατά τό μεσολαβῆσαν μεταξύ XIX καί XX Συνεδρίου διάστημα.

'Από τόν συνολικόν αριθμόν τών 273 τακτικῶν καί αναπληρωματικῶν μελῶν τών ἡγετι-

κῶν ὁργάνων τοῦ κόμματος εκκαθαρίσθησαν ἡ εκτελέσθησαν 91 άτομα, ποσοτόν πού αντιστοιχεῖ στό 33,3 % τοῦ συνόλου.

Χάριν απλῶς τῆς 'Ιστορίας θά μνημονεύσωμεν μόνον μερικοὺς από εκείνους πού έπαυσαν νά αναφέρονται στοὺς καταλόγους τῆς συνθέσεως τών 'Ηγετικῶν Κομματικῶν ὁργάνων. 'Εξετελέσθησαν κατόπιν επισήμου άτιμωτικῆς καταδίκης:

'Ο Δ. Π. Μπέρια, μέλος τοῦ Προεδρείου τῆς Κ. Ε. τοῦ Κ. Κ. τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως, πρώτος αντιπρόεδρος τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου 'Υπουργός τών 'Εσωτερικῶν καί Στρατάρχης τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως.

'Ο Σ. Α. Γόγληντζε Διοικητής τῆς «'Εμ-Βέ Ντέ».

'Ο Καμπούλωφ άναπληρωτής τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

'Ο Στρατηγός Β. Ν. Μερκούλωφ, 'Υπουργός τοῦ Κρατικοῦ Ελέγχου τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Πολλά ἡγετικά στελέχη απέλύθησαν από τās

θέσεις των τόσο στο κέντρο, όσο και εις τὰς περιφέρειας και τὰς τοπικὰς δημοκρατίας.

Απελύθη από τὴν θέσιν τοῦ ἀρχισυντάκτου τοῦ θεωρητικοῦ περιοδικοῦ «Κομμουνιστὸς» ὁ Ζδά- νωφ καθὼς και ὁ Κρούγκλωφ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Δὲν εἶναι ἀσκοποὺν νὰ τονισθῇ, ὅτι παραμε- ρίσθη ἀπὸ τὸ κομματικὸ προσκλήνιο, ὁ ὄχι ἀ- γνωστὸς Πανιούσκιν, Διοικητὴς μιᾶς τῶν Διοι- κήσεων «ΜΕΓΕ-ΠΕ».

Ὁ Πανιούσκιν, ὁ ὅπως κατὰ τὸ ΧΙΧ Συνέ- δριο εἶχε ἐκλεγεί ἀναπληρωματικὸ μέλος τῆς Κ. Ε., κατὰ τὸ ΧΧ παραμερίσθη σὲ κάποια δευτερεύουσα ἐπιτροπὴ.

Τὴν ἴδια ἐπίσης τύχη εἶχε και ὁ γνωστὸς Σοβιετικὸς συγγραφεὺς Σιμόνωφ.

Σύμφωνα μὲ τὸ ποσοστὸ τῶν ἐκκαθαρισθέν- των καὶ ἐκτελεσθέντων τακτικῶν καὶ ἀναπλη- ρωματικῶν μελῶν τῆς Κ. Ε. ἡ περίοδος πού με- σολάβησε μετὰ τοῦ ΧΙΧ καὶ ΧΧ Συνεδρίου δὲν ὑπερέβη μόνον τὴν περίοδον τῶν «Ἐξοφικῶν ἐκκαθαρίσεων».

Ἐν τούτοις τὸ σὸς Χρυσταίφ, ὅσοι καὶ οἱ ἄλλοι ἡγέται ὅποιοι ἀνήκουν στὸ Προεδρεῖο τῆς Κ. Ε., στοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησαν κατὰ τὸ ΧΧ Συνέδριον ὄχι μόνον δὲν ἔδωσαν καμμιὰ ἐξήγησιν διὰ τὰς ἐκτελέσεις καὶ ἐκκαθαρίσεις τοῦ ἐνὸς τρί- του τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν με- λῶν τῆς Κ. Ε., ἀλλὰ ἀπεισώπησαν τελείως τὸ γεγονός.

Μόνον ὁ Χρυσταίφ στὴ ρύμη τοῦ λόγου του χωρὶς προφανῶς νὰ τὸ θέλῃ ἀνέφερε ἀπλῶς, ὅτι, «ὀρισμένοι συνεργάτες ἀπεδείχθησαν ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης μὲ τὴν ὁποίαν τοὺς ἐτίμησεν ὁ Κόμμα, καὶ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὴν Κ. Ε.». Δὲν ἐμνημόνευσε ὅμως, ὅτι αὐτοὶ οἱ συνεργάτες ἦσαν 91 μετὰ 273 γεγονόσιν πού ἀποδεικνύει ὡς τε- λείως ἀνυπαρκτὴ τὴν «ἀδιάσπαστη Δεσινὴ ἐνό- τητα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς».

Τὰ μέλη τῆς Κολλεκτιβιστικῆς ἡγεσίας ἀ- πεμάκρυναν τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Μπέρια.

Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Χρυσταίφ δὲν χάσαντες, ἔδωξαν καὶ αὐτοὶ τοὺς φίλους τοῦ Μαλένκωφ.

Αἱ ἐκκαθαρίσεις ὅμως καὶ αἱ ἐκτελέσεις δὲν περιορίσθησαν μέρη ἐκεῖ. Μὲ τὴ σειρά του ἔλα- βε τὰ μέτρα του καὶ ὁ Σουσλὼφ καὶ ἀπώθησε ὅπου τοῦ ἦταν δυνατόν τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Χρυσ- ταίφ, θάζοντας στὶς θέσεις των τοὺς δικούς του.

Πάντως, εἰς κρίνῃ κανεῖς ἀπὸ τὴ σημερινὴ σύνθεσιν τοῦ Προεδρείου, πού ἐξελέγη κατὰ τὸ ΧΧ Κομματικὸ Συνέδριον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δεχθῇ, ὅτι διαβλέπει κάποιο νίκη τοῦ Χρυσ- ταίφ.

Ἀντιθέτως μάλιστα ὀρισμένα στοιχεῖα ἔ- γουν στὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ Χρυσταίφ ἠδέσθη ὀρισμένην ἡττὰ τὸσον πρό, ὅσον καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ σύνθεσις τοῦ Προεδρείου τῆς Κ. Ε. διετη- ρήθη ἢ παλαιά.

Ἀπὸ τὴ σύνθεσιν ὅμως αὐτὴ μόνον ὁ Κριστέν- κο μπόρει νὰ θεωρηθῇ ὡς δημιουργημὰ τοῦ Χρυσταίφ. Ὅλοι οἱ ἄλλοι δὲν τοῦ ὀφείλουν καμμιὰ ὑποχρέωσιν γιὰ τὴν προώθησιν τους.

Ἀκόμη καὶ ὁ ὑποψήφιος γιὰ μέλος τοῦ Προ-εδρείου τοῦ Κ. Ε. στρατάρχης Ζουκώφ, ὁ ὅςκο- λα μπόρει νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁπαδὸς τοῦ Χρυσ- ταίφ, ἐνῶ ὁ Μπραζνέφ εἶναι μᾶλλον ὁπαδὸς τοῦ Μαλένκωφ καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι ἀνεξάρτητοι.

Εἶναι ἐντελὲς σαφές ὅτι μετὰ τῆς Κολλε-κτιβιστικῆς ἡγεσίας διεξήχθη σκληρὸς ἀγὼν πρὸ τοῦ ΧΧ Συνεδρίου.

Τρία μέλη τοῦ Προεδρείου τῆς Κ. Ε. ὁ Μυ-κογιάν, ὁ Σουσλὼφ καὶ ὁ Μαλένκωφ, ἀπήτησαν τὴν καταδίκη τῆς προσωλατρίας καὶ τοῦ Στα-λινισμοῦ μὲ σταθερὴ πρόθεσιν νὰ προλάβουν τὴν προώθησιν τοῦ Χρυσταίφ.

Ἀπεδείχθη, ἐπομένως, ὅτι στὸ Προεδρεῖο τῆς Κ. Ε. ὑπάρχει ἰσχυρὰ δυνάμει πού δὲν θέλει νέον Δικτάτορα, καὶ ὅτι προσπαθῇ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἀνάγκησιν του.

Γενικά ἡ κατάστασις ἡ ὁποία διαγράφεται στὰ ὄψη τοῦ Κ. Κ. τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως μετὰ τὸ ΧΧ Συνέδριον μπόρει νὰ ἀποδοθῇ μὲ τίς λέξεις **ἀσταθὴς συμβιβασμός**.

Διετηρήθη ἡ παλαιὰ σύνθεσις τοῦ Προεδρείου τῆς Κ. Ε. καὶ συνεχίζονται οἱ παλαιὰς διαφω-νίες. Ἡ ἀσταθὴς κατάστασις στὰ Κομματικὰ ὄψη, δὲν ἐξηφανίσθη, ἀλλὰ μᾶλλον ἐγινε ὀξυ-τέρη διότι διεγράφη σαφέστερα ἡ ὑπαρξὶς ὁ- μᾶζων ἐντὸς τῆς Κολλεκτιβιστικῆς ἡγεσίας.

Ὁ ἀσταθὴς αὐτὸς συμβιβασμός, ὅπως εἶναι ἐνδύνητον δὲν πρόκειται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν στα-θεροποίησιν τῆς Κομμουνιστικῆς ἐξουσίας.

«ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ»

Δεκαπενθήμερος Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις (Δελτίον Πολιτικῶν) ΓΡΑΦΕΙΑ Δραγατσάνου 4 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 23.191

Διεύθυνσις ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ κατοικία ὁδὸς Ἰπποκράτους 9 τηλ. 614.431 ΑΘΗΝΑΙ

Διευθ. Τυπογραφείου Διον. Πετσάλης κατοικία Ψαρομυλίκου 15 τηλ. 22.062 Αθήναι, ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 3

Ἀποστέλλεται κατόπιν αἰτήσεως ἐν- ταῦθα καὶ τὰς Ἐπαρχίας ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ τὸ λαμβάνουν εἰς τὴν κατοικίαν των.

Ἡ Ἀναδημοσίευσιν ἐκ τῶν «Πολι-τικῶν Φύλλων» ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται τὸ τεῦχος ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλήφθη τὸ δημοσίευμα.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΚΔΟΔΩΣ

Ἐτησίᾳ Δρχ. 50 δρχ., Ἐξαμ. 30 δρχ.

Τραπεζῶν Ὁερ. δρχ. 150

Ἐταιρ. 100 δρχ.,

Ἐξωτερ. 150 δρχ.

Ἐταιρ. Ἐξωτερικῶν δρχ. 300

ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΥΣ ΥΠΕΥΓΥΝ. ΠΡΟΣΔΟΝ

ΕΤΟΣ 680Ν — ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1955
ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955

ΕΠΕΡΗΤΗΚΟΝ	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
Ὁμολογ/αι δανείων εἰς ἔξον νόμισμα	Κεφάλαιον Ἐταρικών (ἐκ προσαρμογῆς) Δρχ. 6.240.000.—
Ὁμολογ/αι δανείων εἰς ἀρσενίαν	Ἀποθεματικὸν τακτικῶν Δρχ. 107.706.80
Κτίρια καὶ Κτήματα	Κρατῆσεις πρὸς ἀποστέσιν Ὀικοδομῶν Δρχ. 3.823.036.—
Ἐξόδα Ἐγκαταστάσεως	Κρατῆσεις πρὸς ἀποστέσιν ἔξόδων ἔγκαταστάσεως Δρχ. 4.174.353.—
Καταθέσεις παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος διὰ λογα- ρισμῶν Δημοσίου	Διὰφοροὶ λογαριασμοὶ Δημοσίου Δρχ. 127.667.570.10
Ἐπιταγὰι καὶ ἐξόδοι πρὸς εἰσπραξίαν	Τρεχούμενοι πιστωτικοὶ λογαριασμοὶ Δρχ. 1.668.851.85
Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ	Μέρισμα ἔτους 1955 μικτὸν μετὰ Φ.Κ.Π. Δρχ. 832.000.—
Τμῆμα	Ἐπιδόσεων εἰς νέον Δρχ. 1.158.—
Ἀποθέματα Μονοπωλιακῶν ἐξόδων καὶ Ἐντήμων	Δημιόσιος ληϊμὸς Ἀποθ. Μον. εἰδὼν καὶ Ἐντήμων Δρχ. 1.650.219.201.60
Λογαριασμοὶ πάσης	Λογαριασμοὶ πάσης Δρχ. 4.848.353.65
	Δρχ. 1.795.759.195.—

ANALYSIS ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ «ΚΕΡΑΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΥΣΙΣ	ΠΙΣΤΩΣΙΣ
Ἐξόδα Διαχειρίσεως ἐν γένει	Ἐπιδόσεων προηγούμενης χρήσεως Δρχ. 822.—
Εἰσφορὰ εἰς ταμεία προσηκούσ. Κον. Ἀσφαλείας	Ἐσοδα ἀφ' ὅρου 1 Συμβάσεως 1950 πρὸς κάλυψιν ἔξόδων Δρχ. 33.593.544.25
Ἀποθεματικὸν	Ἀμοιβὴ Ἐταρικών Δρχ. 1.200.000.—
Καθαρὰ κέρδη	Πρόσοδοι Κεφαλαίου Δρχ. 1.257.166.85
	Δρχ. 36.051.533.10
Καταβληθέντα εἰς Δημόσιον	Δρχ. 1.364.700.181.95
Κρατῆθέντα πρὸς κάλυψιν ἔξόδων διαχειρίσεως	Εἰσπραξίαι ἐκ Μονοπωλιακῶν εἰδὼν καὶ Ἐντήμων Δρχ. 1.364.700.181.95
	Δρχ. 1.364.700.181.95

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΑΩΝ ΕΚ ΔΡΧ. 945.630

Τακτικῶν ἀποθεματικῶν μικτὸν μετὰ Φ.Κ.Π.	Δρχ. 47.281.50
Προσπ. Διαν. Συμβολίου μετὰ Φ.Κ.Π.	Δρχ. 64.875.—
Μέρισμα μικτὸν μετὰ Φ.Κ.Π. ἐκ Δρχ. 26 κατὰ μετοχὴν	Δρχ. 832.000.—
Ἐπιδόσεων εἰς νέον μικτὸν μετὰ Φ.Κ.Π.	Δρχ. 1.473.50
	Δρχ. 945.630.—

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α. ΖΑΪΜΗΣ
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ — Τὸ μέρησις μικτὸν μετὰ Φ.Κ.Π. ἐκ Δρχ. 26 κατὰ μετοχὴν εἶναι πληρωτὸν μετὰ τὴν ἔγγραφον τοῦ παρόντος ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γεν.
ἐκτὸς Συνελεύσεως τῶν Μετοχῶν

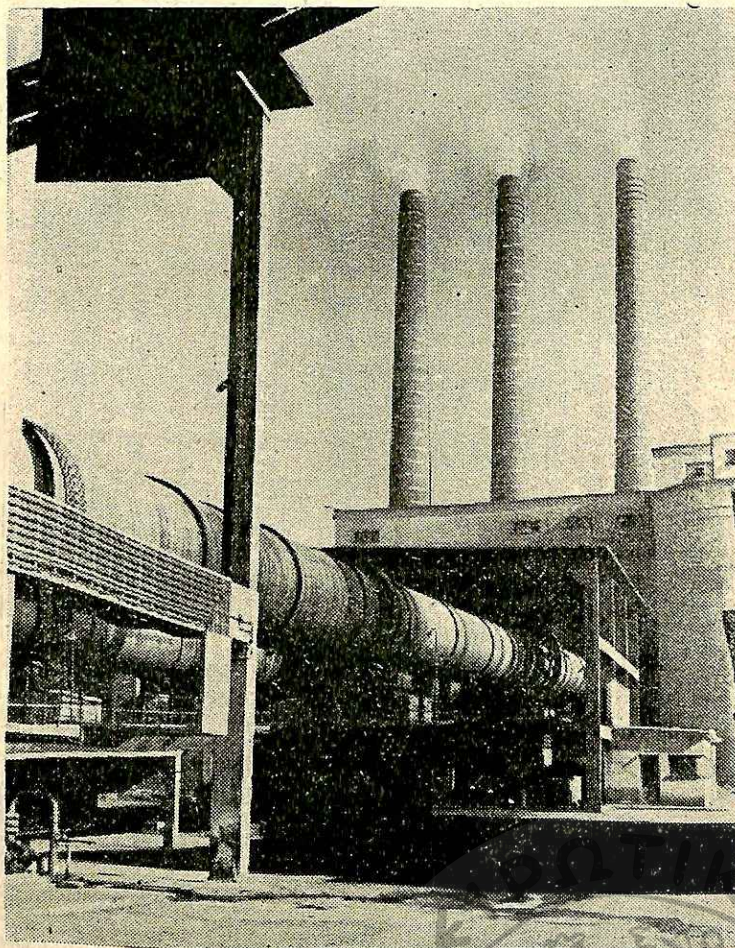
Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1956

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ “ΤΙΤΑΝ,”

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Οἱ τρεῖς νέοι περιστροφικοὶ κλίβανοι τοῦ Ἐργοστασίου
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ :

- 1) Ἐμπορίου, Τύπου Portland
- 2) Portland, βάσει κανονισμῶν B.S.S. 12)1947, A.S.T.M. καὶ Γερμανικῶν.
- 3) Λευκὰ Τσιμέντα, τύπου Portland B.S.S. 12)1947.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ :

Ὁδὸς Δραγατσανίου 8, ΑΘΗΝΑΙ, Τηλέφ. 27.517, 30.405, 36.379, 22.736.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ : ΕΛΕΥΣΙΣ. Τηλέφ. 076.592, 076.691, 076.687

ΑΠΟΘΗΚΑΙ : 1) Ἀθηνῶν, Ἐρμού 139, Τηλέφ. 52.203

2) Πειραιῶς, Ἀρτεμυσίου 6, Τηλέφ. 44.401

Ἀντιπρόσωποι εἰς ὅλας τὰς Πόλεις τῆς Ἑλλάδος

